

Loe *Jumala* imedest!

AILI JA TÕNIS ROOSIMAA:
Abielu vajab teadlikku kaitset

ALBERT VEKSLER
ühendab juute ja kristlasi

**Mis motiveerib mehi vara-
hommikul kirikusse minema?**

**Teekond võltsvalgusest tõelise
valguseni**

Signe Helemaa

Kes on sinu *imede* allikas?

Mõni aeg tagasi sain kutse minna hooldekodusse vaatama üht eakat inimest, kes oli jõudnud oma elu lõpusirgele. Töökas ja pikk elu oli jäänud seljataha, nüüd tuli silmitsi seista eesootava igavikuga, milleks ta silmnähtavalt ei olnud veel valmis. Üleminek ajalikust ajatusse on mõnede jaoks oodatud, paljude jaoks aga sündmus, mida sooviks lükata edasi nii kaugele kui võimalik. Mis ootab meid teisel pool? Kas jätkame elu teispooluses mingis muus olemisviisis või lõpeb inimese eksistents maise eluga? Mitmete uurimuste kohaselt usub maailmas üle 90% inimestest Jumala või mingi kõrgema jõu olemasolu. Eestit umbes 50% näitajaga peetakse üheks kõige vähem religioosseks riigiks nii Euroopas kui maailmas, mistõttu võiks eeldada, et teispooluse ja üleloomulikkusega seotud teemad ei lähe inimestele korda. Ometi troonivad raamatute müügiedetabelite tipus horoskoobid, eneseabi, uut vaimsust käsitlevad teosed kogu selle variatsioonides. Ennustajad ja selgelt nägijad on sotsiaalmeedia abiga osanud ehitada üles tulusad ärid, jooga ja meditatsioon on leidnud tunnustust ka juba traditsioonilises meditsiinis ning hariduses. Selle alusel tunduvad eestlased olevat vägagi spirituaalne rahvas. On see pelgalt uudishimu või siiski mingis mõttes üldinimlik vajadus kogeda imesid, kombata üleloomulikkust ja vaimse reaalsuse sügavusi?

Eksistentsiaalse psühholoogi Clay Routledge'i sõnul toimib usk üleloomulikkusesse otse- kui vastumürgina meie surelikkusele. See on nagu psühholoogiline ravim, mis aitab inimesel tulla toime elus ettetulevate raskuste ja vajadusega leida vastuseid eksistentsiaalsetele küsimustele. Piiblit uurides võime mõista, et Looja on pannud inimese sisse igatsuse üleloomulikkuse järele, sest Ta on kavandanud meid elama ühenduses Temaga. Inimese ja Jumala Vaim olid mõeldud koos eksisteerima, mis kahjuks katkes inimese valiku tõttu. Seetõttu seni, kuni elatakse lahus Jumalast, haigutab inimese sees tühimik, mis kihutab otsima ühendust vaimse maailmaga kõikjalt, kust võimalik, teadmata sageli, millisest allikast seda ammutatakse. Peaasi, et saaks kogeda õnnelikkust, rahu, tervist. Seda kõike pakuvad erinevad spirituaalsed suunad, aga kas kõik need teed viivad meid samasse kohta?

Olles tolle armsa lahkuja voodi kõrval, kes enam rääkida ei jaksanud, soovisin rääkida talle kõige saatuslikumast imest, mis teda ees ootab, kui ta julgeb usaldada end oma Looja kätte. Jumal, kes valmistab inimese emaihus ja laseb tal sündida füüsilisse maailma, on valmis pannud ka igavese elu igähele, kes vaid usub armastust, mida Ta on näidanud Jeessuse, oma Poja kaudu. Meisse elama tulles annab Jumal meile uue loomuse, uue identiteedi. Kõik vana on lõppenud, uus inimene on sündinud – meie soovid, suhtumised, teod, isegi silmavaade muutub, kui me sünnime Jumala lapseks. Olen võinud mitmetel kordadel olla selliste imede tunnistajaks ja olen tänulik, et taas kord sain võimaluse saada osa sellest hetkest. See on suurim ime teiste seas, kui keegi kasvõi surivoodil otsustab elada edasi koos Jumalaga, isegi kui see algab maise elu lõpus. Näha, kuidas muutub inimese pale, keha vabaneb pingest, ruumi laskub seletamatu rahuhoovus. Ees ootab igavene elu! Ja mis on kõige ägedam – see ime on kättesaadav kõigile! Hea lugeja, käesolevas väljaandes saad lugeda mitmete inimeste lugusid sellest, kuidas Jumal on muutnud nende elu, nii möödunud sajandil kui ka tänasel päeval. Olgu need Sulle õnnistuseks!

Head lugemist!
Helina-Diana Helmdorf
Taevas TV7 juht

Üks naine sirvis Tartu Pauluse kiriku raamatupoes TV7 ajalehte ning küsis müüjalt arvamust ajalehe ja telekanali kohta. Müüja julgustas naist lehte lugema ja telekanalit vaatama. Naine tunnistas, et tegelikult oli hiljuti ajaleht saabunud üksnes vaid tema postkasti mitmekorruselises majas. Nüüd on naine päästetud, käib kirikus ning osaleb aktiivselt oma koguduses.

— Merle Jõgevalt —

Vaatasin „Suhteabi” saadet. Suur rõõm, et ometi on kanalil saade, mida kaua oodatud. Meeldis sisu, tempo, tegijad. Lihtne, arusaadav, tempokas saade eluks vajalike nõuannetega. Vaataja saab sellest palju abi. Hea näha, et endiselt on ka David Pawson pildis. On küll vana saade, aga sisu on kallim kui kuld ja hõbe.

— Elen Kehrast —

Eriline rõõm, mis pani mind ka tagasisidet andma, on saade „Jumal – minu varjupaik”. Võimalus tutvuda meie kaunite kirikutega, selle armastuse ja tööga, mida meie armsal Eestimaal nendes on tehtud ja jätkuvalt tehakse. Soovin teile jaksu, jõudu ja Püha Vaimu juhtimist teie imelises töös.

— Rutt Järva-Madiselt —

Tahan tänada uue saate eest „Liblika tiivalöökö”. See on just see, mis oli puudu. Väga imeline ja särav saatejuht Britt on oskuslikult põiminud kõik vajalikud tõesed inimese vaimule, hingele ja ihule. Seekordsed harjutused ihule on ka pensionäridele jõukohased ja väga vajalikud. Nii kui saade lõppes, jäin uut ootama.

— Mare Tallinnast —

Suur tänu TV7-le ja abielupaar Roosimaadele, et olete saate „Suhteabi” eetrisse võtnud. Usun, et ma ei räägi ainult iseenda, vaid ka paljude teiste eest, kes on seda sarja jälginud ja selle kaudu abi leidnud. Perekond ja abielu on üks meie ühiskonna kõige tähtsamatest vundamentidest. Kui hoiame seda saladuses, arvates, et meie eraelu ei ole teiste asi, siis me eksime. Meil tuleb avalikult rääkida abieluprobleemidest ja nende lahendamisest. Meil on vaja piibellikku eeskujut ja õpetust, et abielud oleksid jätkusuutlikud tänapäevases ajastus. Suur tänu teile, rohkesti Jumala õnnistust ja kordaminekut kõigis ettevõtmistes!

— Michelle Viljandist —

SUUR PALVEÕHTU

Eestpalvesaade, kus iga kord palvetavad ja ülistavad inimesed erinevatest kogudustest. Igaüks saab saata palvesoove: palve@tv7.ee või helistades telefonil 442 2227.

Esimesel ja kolmandal teisipäeval kell 19.00

Taevas TV7 saated sobivad ka koguduses või kodugrupis vaatamiseks ja arutamiseks. TV7 arhiivist leiad ligi 13 000 kasulikku saadet erinevate teemade kohta, nagu näiteks:

- palve
- tervenemine ja imed
- abielu ja pered
- uus vaimsus ja teised eksiõpetused
- kogudused Eestis
- Iisrael
- noored
- pühad jt.

Vaata lähemalt: tv7.ee/arhiiv

TV7 ARHIIV

SUHTEABI

Saatesari teeb lühikese sissevaate abielu erinevatesse aspektidesse praktilises võtmes ning annab kerge ülevaate väljakutseterohketest abieluteemadest, püüdmata anda lõplikult ammendavaid vastuseid. Saatesari julgustab paare saadet koos vaatama ja teemade üle omavahel arutlema. Saatejuhid on Aili ja Tõnis Roosimaa.

Pühapäeviti kell 17.45

Kuidas rääkisid eesti kristlased oma usust kolmkümmend aastat tagasi? Toome teieni 1990ndate esimeses pooles salvestatud materjalid, mis pole seni kunagi varem eetrisse jõudnud. Saated sisaldavad muusikat ja erinevaid teemasid, mis on kõnekad ka tänapäeval. Külalisteks on vaatajatele tuttavad töötajad erinevatest kogudustest. Saatesarja eesmärk on tutvustada Eestimaa vaimulikku pärandit.

Kolmapäeviti kell 20.30

90NDATE PÄRAND

ARMU PUUDUTUS

Olius ja Marijana Thalingu elu on tõend Jumala armastusest ja halastusest. Nende sügav kogemus oma elust Jumalaga on heaks tunnistuseks paljudele ka tänapäeval. Saatesarjas kuuled Jumala imedest ning sellest, kuidas Jumala armu puudutus on inimeste elu muutnud.

Alates maikuust

JUMAL – MINU VARJUPAIK

„Jumal – minu varjupaik“ on lühike öhtumötisklus, milles tutvustame Eestimaad läbi ilusate, maaliliste kaadrite ning toome teieni julgustavad lühijutlused Eestimaa erinevatest kogudustest ja konfessioonidest.

Teisipäeviti ja neljapäeviti kell 21.45

KUI VALGUS ON HOOPIS PIMEDUS

Paljud inimesed otsivad valgust ja armastust, kuid leiavad hoopis midagi muud – tumeda vaimse jõu, kellega mängida ei tasu. Saatesarjas räägivad erinevad piibliõpetajad uue vaimuse juurtest ja ohtudest. Oma kogemustest tunnistavad inimesed, kes on olnud tihedalt seotud spiritismi, jooga, teadvel-oleku ja teiste uue vaimuse praktikatega. Missugune oli nende võitlus vaimumaailmas ja teekond tõelise valguse, Jeesuse juurde?

Reedeti kell 19.30

Elus kerkivad ikka esile usu-teemad, mis ei ole kõigile üheselt mõistetavad. Uues arutelusarjas soovime Jumala Sõna abil tuua selgust vastuolulistesse küsimustesse, aidata kristlastel rajada end Sõna kindlale alusele ja julgustada püüdlema sügavama Jumala tarkuse järele. Vestlusi külalistega juhivad Külvi Maisov ja pastor Veikko Vösu.

Neljapäeviti kell 19.30

KÜSIMÄRK

KUIDAS NÄHA

TAEVAS TV7 KANALIT?

- Telia, Elisa, STV, Telseti, Uue Programmi ja Levikomi digivõrkudest
- Taevas TV7 kodulehelt: tv7.ee/tv
- Taevas TV7 mobiilirakendusest
- Taevas TV7 arhiiv sisaldab 13 000 saadet: tv7.ee/arhiiv

Armastuse puudutus teeb *imesid*

Intervjueerija: Kärt Tamm
Tekst: Annika Kuusk

Marijana ja Olius Thalingu elulugu on kõike muud kui tavaline. Neil oli justkui kõik olemas, aga pealiskatte all valitses tühjus. Sellest tühjusest ja kaosest päästis vaid üks – Jumala armu puudutus, mis muutis nende elu kardinaalselt ning andis rohkelt imelugusid, mida teistega jagada.

Marijana kolis 17-aastasena Eestisse 1963. aastal. Ta tuli siia Vilniusest, olles pärit poola perekonnast. Noorest neiust sai modell, samuti lõi ta kaasa mitmes filmis. Hiljem töötas ta tol ajal prestiižses Lillepaviljoni lillekaupluses. Tema tulevane abikaasa töötas samuti positsioonikas Olümpia hotellis baarmenina, teenides neljakordset ministripalka. Kui Olius Marijanat nägi ja temaga tutvus, siis ei köitnud teda üksnes naise kaunis välimus, vaid ka tema sisemine ilu.

Külluslikult raha, puudulik rahu

Ühine abielu tõi kaasa rahu vaid alguses. Kuigi Thalingutel oli elu, millest sel ajal paljud võisid vaid unistada, valitses sisimas suur rahutus ja tühjus. Raha ja ilusad asjad pakkusid vaid hetkelist rõõmu, peagi kõik see kadus ning küllu-

sest sai alguse kiire allakäiguspiraal. Sisemine rahulolematus viis alkoholi tarvitamiseni, abielupaar murdis truudust ja see omakorda lõppes abielulahutusega.

Toimus kiire allakäik, mis kahjustas ka teist ning viis enesetapumõteteneni. Marijana sõnul polnud tal otseselt plaanis endalt elu võtta, aga naine koges vaimumaaailma rünnakuid, kuuldes mitmeid kordi hääli, mis käskisid tal rõdult alla hüpata. Marijana meenutab, et kõigil kolmel korral segati sellele plaanile ootamatult vahele. „Esimesel korral mu koer tõmbas kondi kurku, läksin teda aitama. Teisel korral mu telefon helises. Kolmandal katsel uksekell helises, naabrinaine tuli laenama tikke ja soola. Tagantjärei tean, et mängus oli Jumala käsi – Ta päästis mu iga kord.”

Olius vaevles samuti alkoholi- ja tervise-

probleemidega. Ka mitmed suhted erinevate naistega ei toonud talle rahu. Lõpuks mõistis mees, et kui selline elu jätkub, siis tema elu lihtsalt lõpeb surmaga. Seetõttu hakkas Olius abi otsima psühholoogidelt ja psühhiaatritelt.

Oliuse ema oli usklik ja palvetas tema eest. Ta ütles, et ainult Jeesus saab teda välja aidata sellest mustast august. „Tänu emapoolsele kristlikule taustale tunnetasin selgelt, et Jumala Sõna, Piibel on tõeline. Noorena olin terveks saanud usupalve kaudu, uskusin 100% Jumalat. Jumal oli mulle püha, kuigi elasin patust elu. „Teadsin, et on olemas jumalariik ja põrgu ning minu elu liigub põrgu suunas,” tunnistas Olius. Teisalt arvas mees, et ta ei saa jätta senist elu, saada väiksemat palka, loobuda lõbusatest seltskondadest ja elada elu lõpuni ühe naisega. „Olin selleks hetkeks ikka väga rikutud mõtlemisega inimene,” tõdeb ta tänaseni.

Billy Graham ja südame muutumine

Viimases hädas hakkas Olius käima Oleviste kirikus, samal ajal töötas ta veel baaris. „Kui kirikus küsiti, kes tahab oma elu Jumalale anda, siis tundsin, et minu himud takistavad mul altari ette minemast. Alati pöörasin selja ja lahkusin,” tunnistas Olius. Ometi kasvas sisemine pinge aina suuremaks. Mehe hingeseisundiga oli kursis Oleviste kiriku pastor Rein Uuemõis, kes tuli spetsiaalselt Olümpia baari tooma Oliusele kutset Billy Grahami

1984. aasta konverentsile. Olius läks Oleviste kirikusse, mis oli puupüsti rahvast täis. Tunnud Ameerika evangelist Billy Graham tegi üleskutse anda oma elu Jeesusele ning seekord otsustas Olius tõsta käe. See otsus algatas suure muutuse tema südames.

Jumal hakkas Oliuse südant muutma ning senisest elust välja juhtima. Kui varem sai ta külma südamega inimesi reeta ja petta, siis nüüd hakkas Jumal tema südant nähtavalt pehmendama. Olius ei unusta iialgi juhtumit, kui Olümpia hotelli baari tuli ühel päeval kena naine, kes tellis 33 kopikat maksva topeltkohvi. Ta avas oma rahakoti, kust paisis naise poja pilt. Naine vaatas Oliusele otsa ja küsis: „Olius, kas saad mulle selle kohvi praegu tasuta anda? Mul on homme palgapäev.” Olius nõustus ja läks pärast seda privaatseks töönurka nutma. See oli murdepunkt, mil ta tundis, kuidas Jumal sekkus ja hakkas muutma tema südant.

Jumal muutis tema südant kõige otsesemas tähenduses. „Läksin järgmisel päeval tööle, hakkasin klientidele alkoholi kallama, aga süda hakkas valutama, nii et mulle kutsuti kiirabi ja baar pandi kinni! Seda juhtus mitmel korral,” meenutab Olius, kellel ei diagnoositud infarkti, aga kes koges, et Jumal ei lasknud tal enam baaris töötada. „Ma olin nagu Saulus Damaskuse teel – kõik pandi kinni.” Mees pidi lõpetama 10 aastat kestnud töö baaris.

Sensitiiv kahvatub Püha Vaimu ees

Oliuse ja Marijana teekond kirikusse võttis veel aega ning tõi ka tagasilööke. Kato-liku taustaga Marijana ei olnud kuulnud Jeesuse lunastustööst ega tahtnud veel eriti kirikus käia. Lisaks otsis Olius enne päästepalvet terviseabi veel mujaltki. Ta läks Pärnu sanatooriumisse, kus küsis ühel õhtusöögil enda terviseprobleemide kohta nõu ka menukalt psühhoneuroloogilt, kelle vastus teda hämmastas: „Ära küsi minu käest, mul endal on samad probleemid.“ Selle asemel soovitati Oliusel pöörduda Gunnar Aarma poole, kes oli sel ajal Eesti kõige populaarsem sensitiiv ja teadjamees. Ta viidi tuntud sensitiivi juurde, kes hakkas talle seanssi tegema. „Lamasin diivanil, ta pani oma käed mu seljale, hakates n-ö energiat edasi andma. Tal oli kodus nii Jeesuse pilt, Buddha kuju kui ka palju muud,“ meenutab Olius.

Pärast mitmeid seansse Oliuse tervis ei paranenud ning ta kutsus Marijana Pärnusse. Õnneks olid Marijanaga tolleks ajaks veel suhtlussidemed mõnel määral säilinud. „Olius oli nagu luu ja nahk,“ kirjeldas Marijana tema piinatud välimust. Koos mindi sensitiiv Aarma juurde, aga kui Marijana sisse astus, jäi sensitiiv tardunult seisma: „Näen selle naise auras praegu. See on tohutult tugev ja puhas. Pead temast tugevalt kinni hoidma.“ Jumal oli Marijanat juba vaimselt ette valmistamas. Thalingute sõnul näitab säärane juhtum vaimumaailma reaalsust – ka sensitiivid ja nõiad tajuvad püha allikat. „Seepärast peame vaimus olema sensitiividest ja nõidadest tugevamad, nii et nad kas parandavad meelt või põgenevad ära.“ Oliusele meenub üks juhtum, millest rääkis evangelist Reinhard Bonnke, kes teenis Aafrikas. Tema teenistusele saadeti kolm Aafrika kuulsaimat nõida, kes suutsid inimesi oma pilguga tappa. Nende plaan oli ka kuuluse evangelist ära needa, kuid asjad pöördusid nende vastu. Püha Vaim oli nii võimsalt kohal, et teenistusel hakkasid nõiad lämbuma, nende sees olevad demonid manifesteeruma. Bonnke soovis minna nende eest palvetama, aga nõiad põgenesid.

Pärast teenistust tuli üks nõidadest tagasi, öeldes: „Mina näen, et teie Jumal on tugevam kui meie jumal. Ma tahan ka Teda järgida!“ ning andis oma elu selle maailma Loojale.

Restart uueks eluks

Sensitiiv Aarma ei saanud Oliust aidata. Oli aeg teha suurem ümberlülitus enda elus. Olius jättis lõplikult prestiižse ameti baaris ning astus välja ENSV kommunistlikust parteist. Talle pakuti suuri võimalusi nii töökohal kui ka poliitikas, aga tema jaoks oli Jumal esikohal. 1985. aasta oli veel stagnatsioonigaeg ning KGB tahtis kommunistliku partei tellimusel teda mitmel korral kõrvaldada ja arreteerida.

Jumal hoidist Oliust ning lõpuks otsustas ta oma elu Jumalale anda ning tegi koos pastor Rein Uuemõisaga päästepalve. Kõik senised hirmud ja himud – kaotada hea palk, lõbus

seltskond, elada elu lõpuni ühe ja sama naisega – olid tema elust järsku lihtsalt haihtunud. Jumal pani mitmel korral käe ette, kui Oliusel tekkis huvi vanade harjumuste vastu. Mees mõistis ka viimaks, et ilma Marijanata on ta paljust ilma jäänud ning kutsus Marijanat korduvalt kirikusse.

Marijana läks Oliuse kutsel Nõmme kirikusse ning koos mindi eestpalvele. 1991. aasta 9. juunit meenutab Marijana kui elu ilusamat päeva.

Koos paluti andeks Jumalalt ja teineteiselt, Marijana tervenest viiest haigusest, vabanes alkoholi- ja tubakasõltuvusest ning algas uus eluperiood, mis on kestnud nüüdseks juba 32 aastat.

Olius ja Marijana hakkasid aktiivselt jumalariigis teenima. Oliusest sai vanglakaplan ja pastor, Marijana abistas teda teenimistöös.

Imed hakkavad sündima

Kuigi tulnud tee oli juba suur ime, siis tegelikult ootasid rohked imed neid alles ees. Kui Eestis hakkasid vabaduse tuuled puhuma, siis kuulsid Thalingud üha rohkem Jumala imedest. „Mind väga puudutas see, kui nägin videost, et halvatud, vähihaiged, viljatud jt haiged saavad terveks ja tantsivad rõõmust.“

Ütlesin Jumalale, et ei saa olla, et Ta on kuskil Aafrikas või Austraalias, aga Eestis selliseid asju ei näe. Minus hakkas põlema soov näha ka Eestis suuri imesid. Jumal nägi seda ja imed hakkasid sündima,“ kinnitab Olius.

Aastatega on nähtud palju üleloomulikke tervenemisi. Arstid ütlesid, et neljanda astme vähihaiged on jäänud elada veel vaid mõni nädal ja et tal mingit lootust tervenemiseks ei ole, aga Jumal tegi ta terveks – mitte ainult ühe vähihaige, vaid paljud. Veel meenub lugu ühest väikesest lapsest, kellel arstid diagnoosisid insuldi, aga Jumal tegi ta hetkega terveks. Veel oli üks tuberkuloosihaike mees, kes pärast ühispalvet saadeti haiglast tagasi ja pahandati: „Mida te saadate terveid inimesi siia? Tema kopsud on terved!“ Nähtud on ka pooleldi kurti inimese tervenemist. Selle ime tunnistajaks oli terve vangla. Eredalt on neil meele epilepsiahaige mees, kes veeristimisel vabanes krampihoost ning tervenest haigusest. 35-aastase kogemusega vanglaarsti sõnul polnud ta sellist imet kunagi näinud. Olius meenutab ka juhtumit, kus ühele mehele löödi raudkangiga pähe ning ta oleks pidanud sandiks jääma, kuid rängalt vigastatu sai tagasi terve mõistuse ja tervise.

Lisaks vanglale teenisid Thalingud ka mujal. Jumal kutsus korduvalt Marijanat ühte pansionaati, kuhu naine ei tahtnud alguses minna. Ent Jumal puudutas taas nii sügavalt Marijana südant ning suunas naise sealsete vanurite eest

Fabian Ojasid

Fabian Ojasid

palvetama. Pansionaadi direktor andis loa käia inimeste palatites ja imed hakkasid sündima – gangreenihaiged, silmahaigustega vanurid, seestunud inimesed ja paljud teised said terveks. Jumal juhtis Marijanat inimesteni, kes olid lootusetus olukorras ning Ta andis talle üleloomuliku armastuse ka kõige räbalamas olukorras inimeste vastu.

„Palvetades tuli ruumi suur tingimusteta armastus, mis voolas nagu kosk. Jumala armastus küllastab, seda teeb Jeesus,“

kirjeldab Marijana, kes pidi pansionaadi direktorile aru andma, kuidas inimesed järsku terveks said.

Thalingud kinnitavad oma sügavale kogemusele tuginedes, et Jumal on armastus ning Ta on loonud inimesed armastuse jaoks. Seda suurt armastust ei saa välja teenida või ära osta. Peame kohtuma isiklikult Jumalaga, et tuleks päris rahu ja imed hakkaksid sündima. ●

Saate-soovitus:

„Armupuudutus“ – saatesari Jumala imelugudest. Eetris alates maikuust.

EreKogu

Jumal tervendas hetkega 4-kuuse Saamueli, kellel oli diagnoositud neuroloogiline kõrvalekalle lihaspingetega.

TV7 sõbraklubi

Regulaarne palveosadus
Pidulik tänuõhtu
Ligipääs sõbraklubi Facebooki grupile
TV7 värsked ajaleht esimesena otse postkasti
TV7 sõbraklubi uudiskiri
15% soodustust igalt TV7 e-poe ostult
15% soodustust harivalt matkalt

SÕPRUSES ON SISU!
tv7.ee/sobraklubi

Teekond võltsvalgusest tõelise valguseni

Intervjueeris Annika Kuusk

Eestis on laialt levinud uus vaimsus, mille levikule aitab sageli kaasa ka sekulaarne meedia. Käesolevaks ajaks teab pea iga eestlane otseselt või kaudselt kedagi, kes otsib valgust ja armastust ohtlikest kohtadest. Erinevad vaimsed praktikad näivad pealtnäha süütud, kuid endised viljelejad teavad omast kogemusest selle tegelikku olemust. Kairi Palmik on endine tervendaja-hingenõustaja, kes räägib oma loo, et ka teised leiaksid tee võltsvalgusest päris valguseni.

Kuidas end tutvustaksid? Milline on sinu taust?

Olen Jumalaga koos käinud veidi üle viie aasta. Olen pärit väikesest Kesk-Eesti alest, väga usukaugest, mittekristlikust perekonnast. Lapsepõlv oli justkui pealtnäha ilus ja õnnelik ning millestki materiaalsest puudust polnud. Olin koolis eeskujulik aktivist ning püüdsin olla ka perele hea laps ja välja teenida vanemate armastust. Tegelikult kogesin suurt puudust lähedusest ja armastusest. Südames oli äng, tühusus, rahulolematuse isendaga. Täiskasvanuks saades seisin endiselt silmitsi küsimusega – miks ma ei suuda kogeda rahu ja rõõmu? Nii sai minust tõe ja armastuse otsija.

Kuidas leidsid tee uue vaimuse erinevate praktikateni?

Otsisin seda tõe rohketest armusuhetest, õpingutest, karjäärast, materiaalsest heaolust, sporditegemisest, välimuse lihvimisest, enesearendamisest ning lõpuks esoteerikast ja eneseabiõpikutest – kõike seda pakkus lahkelt mind ümbritsev maailm. Uus vaimsus, tundus ka kui *new age*, tuli mu ellu, kui pöördusin alternatiivmeditsiini poole (täpsemalt nõelravi poole), sest mu poeg oli haige ning tavameditsiin ei suutnud mind aidata. Jõudsin otsingutega uude vaimsesse, kust ma arvasin leidvat lunastust, abi ja hingerahu – kuid seda ei tulnud. Minust oli saanud esoteerika ja uue vaimuse sõltlane.

Millist spirituaalset tegevust sa täpsemalt harrastasid?

Uudishimust lugesin virtude viisi eneseabi õpikuid, mängisin ingliskaartidega, uurisin usinalt astroloogiat, panin tarokaarte, tutvusin reiki maailmaga, viljelesin joogat, naiste väeringe, tantrat, mediteerisin, õppisin rännaku-

praktikaks ja rändasin ise ringi vaimumaailmas. Viimane aste allakäigutrepil viis otsuseni loobuda karjäärast IT-s ja saada hoopis terapeudiks, tervendajaks, kes puhastas inimeste tsakraid, kanaldas ja viis inimesi rändama iseenda sisse. Minust oli saanud enesele teadmata nõi, kes kummardas tegelikult kuradi. Ma uskusin jumalasse kui nähtamatusse universumi jõudu. Uskusin Jeesusesse kui ühesse ülestõusnud valgustunud Meistrisse. Uskusin, et mida rohkem mediteerin ja hingemaailma ise korrastan, seda puhtamaks ja valgustunumaks ma saan. Elasin enda loodud usu sees, võltsvalguses, enesele hästi maha müüdnud pettekujutelm. Arvasin, et kõik on hästi, kuigi aeg-ajalt kogesin sügaval südames ikkagi ängi, rahulolematust ja hingehaavade veritsemist. See oli ajutine palsam katkisele südamele, mis kogu aeg vajab uut doosi.

Matteuse 7:26 järgi võin öelda, et olin ehitanud oma maja liivale, mis oli seest kõle ja tühi ning mille suuremgi laine lihtsalt oleks ära pühkinud. Arvasin, et lähen trepist üles taevaste sfäärade poole, aga selle asemel liikusin enda teadmata tegelikult alla suunas. Olin loobunud oma huvitavast tööst IT-s, kaotanud enamuse oma säästudest, viimane kooselu oli purunenud, olin jäänud üsna üksi ja lapsepõlves kogatud äng ja hingehaavad tulid taas pinnale – kuigi just sel põhjusel läksin ju uude vaimsesse lahendusi otsima.

Kas kõige selle keskel olles said üldse ise aru, et see on uus vaimsus?

Tõesti selle sees olles ma ei kasutanud üldse sellist mõistet. Tavaliselt need inimesed ei arva, et nad on kombineerinud kokku erinevad vaimsed tehnikad ja sellel on mingi ühine nimetus. See ei tule absoluutselt teemaks. Pigem nimetavad nad end vaimseteks inimesteks, kes tegelevad erinevate praktikate ja metoodikatega, aga mitte keegi ei mõtle

sellele, kuhu nõ. katuse alla see tegevus võiks kuuluda.

Mis hetkel mõistsid selle tegevuse petlikku olemust?

Kõige kitsamas kohas, pärast 20 aastat sügaval uue vaimuse orus kondamist kogesin Jumala puudutust ja üleloomulikku armastust. Tal oli minu jaoks plaan ja kutse. Minu uus sünnipäev Kristuses on 10. oktoobril 2017. aastal, kui ühe kristlasest massööri juures pärast massaaži toimus imeline vabanemine. Ta palvetas mu eest ja kogu mu lapsepõlvest tulnud äng lahutus. Tundsin üleloomulikku vabanemist ja kergust. Sain kogeda kõige imelisemat kingitust, mida üldse võiks soovida – Jeesuse kui Päästja ligiolu, armu ja andestust. See oligi see, mida olin terve elu otsinud: JUMAL = ARMASTUS = ARM.

Sel hetkel tegin vana eluga lõpparve ja viimane pusletükk sai südames paika. Süda oli täidetud Jeesusega. Sain aru, et Jeesus on minu armastus. Nägin vaimus pilti, kuidas püramiid (*new age*'i sümbol) minu jaoks igavesti kokku kukkus. Kuulsin vaikset kõnetust sinna juurde: „*New age* on pettekujutelm ja illusioon. Kas nüüd näed, et see ei tööta?” Silme eest kadus kate ja sain päriselt nägijaks. 30 aastat otsimist, mis kätkes suuri summasid raha raamatutele, kaartidele, õppimisele, kulmineerus 30 minutiga, mis oli tasuta ja kättesaadav niivõrd lihtsalt! Sain sel hetkel aru, et uus vaimsus ei anna tulemust. See on nagu tablett, mis küll mingi sümptomi võib näiliselt mõneks ajaks eemaldada, kuid samal ajal tekitab juurde kõrvalmõjusid ehk uusi sümptomeid. See on nagu karussell, millelt ilma Jeesuseta on võimatu maha tulla.

Missugused olid suurimad illusioonid, mille Jumal sulle viimaks paljastas?

Ajapikku hakkas Püha Vaim mulle näitama tõe uue vaimuse kohta. Toon siinkohal

välja olulisemad ning rõhutan, et see on üksnes minu isiklik kogemus. Uus vaimsus on paljud tõed üle kandnud või Piibli kontekstist välja rebinud ning pakendanud need väga ilusasti, hea hinnaga müüdavaks ja ahvatlevaks kaubaks tarbijale või abivajajale. Kuna minu vaim enne päästet oli surnud, uinunud olekus, siis tegelikult tegelesin kõige rohkem endaga hinge tasandil ja enamasti negatiivsete tunnete vabastamise või nende positiivseks muutmisega. Seetõttu usule tulles polnud minu peas õiget arusaamist selle kohta, kes on tegelikult Vaim.

Jumal oli minu jaoks olemas olnud, aga ilma Jeesuseta. Kutsusin Jumalat paljude erinevate nimedega, näiteks Universum, Elu, Saatuse, Kõrgeim Jõud, Allikas, Looja. Arvasin sel ajal, et Temani viib palju teid, mitte üks ja ainus tee läbi Jeesuse Kristuse. Olin selgelt veendunud, et mina ise kannan Jumala algosakest enda sees ja sellest piisab, et luua endale meelepärane, õnnelik ja rahutoov elu. Üha rohkem kasutasin erinevaid tehnikaid, mille reklaamid lubasid iseendaga järjest paremat kontakti. Ma ei saanud isegi aru, kui minakeskne oli mu maailmapilt. Mina ise olin oma õnne sepp ja mina ise arvasin end päästvat oma tubliduse ja enesearendamise kaudu. Minu ainus lootus olin mina ise, mitte Jeesus. Jeesus oli minu jaoks kui valgustunud ülestõusnud meister, mitte Jumala Poeg või kolmainu Jumala üks elav ja konkreetne isik.

Mina ise kujundasin oma usu või religiooni, lisades sinna tükikesi igalt poolt täpselt nii, nagu ise heaks arvasin. Kui ma kohtusin päris elava Jumalaga, sain aru, et mina olin palvetanud Jumala koopia poole. Sain aru, et mind on rängalt petetud. Olin loonud suhte kuradiga, kes võttis Jumala maski ja teeskles valgust.

Deemonlikud jõud kasutasid kavalalt mind ära, pannes mind uskuma, et olen eriline, üleloomulike võimetega aitaja, tervenenu ja rõõmus, naiselikult väekas jumalanna. Tänu Jumalale, et see illusioon purunes!

Olin hakanud rännakupraktikuks ja lisaks ka nende seminaride korraldajaks. Tegin seda eelkõige selleks, et tervendada oma lapsepõlves tekkinud hingehaavu – hüljatust ja armastuse puudust, andestamatust. Tegelikult jäid need hingehaavad päriselt tervendamata, aga sellest sain aru alles siis, kui Jeesus mind kõnetas läbi selle kokku kukkunud püramiidi pildi. Sain aru, et uus vaimsus on piiblitõdede võlts koopias, mis tekitas sõltuvust. Kui ajutine rahu sai otsa (nagu ka tablett kaotab mõju), siis vajasin uut doosi ja läksin uut kogemust hankima, kulutades selleks nii oma aega, raha kui ka energiat. Mina ju ei teadnud sel hetkel, et selle tegevuse tulemus ei jää püsima ja ainult Jeesus tervendab päriselt.

Ma ei tundnud selliseid mõisteid, nagu patt ja meeleparandus, seepärast oli mugav olla oma loodud usus. Näen, et maailm pakub uut vaimsust paljuski meelelahutusena, seda just tele- ja raadiosaadete kaudu, teadmata, et ka sealt võib inimene saada „nakkuse” külge ning teha järgmise sammu okultistliku sidumise suunas.

Siiski palvetamine ei olnud mulle otseselt võõras. Palves pöördusin Looja poole, teadmata, et Tema asemel teen koostööd deemonlike jõududega. Küll aga võin tagantjärei tõdeda, et ainult Jumal on vastanud mu palve-

tele 100% (Mt 7:10). Ise pingutades sain justkui midagi kätte, kuid hiljem tagasi vaadates tuleb tõdeda, et tegelikult kaasnesid sellega uued probleemid. Nii võisin tegelikult avada ukse mitmele „kutsumata kurjale külalisele”.

Üks suuremaid erinevusi kristluse ja uus vaimsuse vahel on uskumine reinkarnatsiooni. Mina arvasin, et olen juba enne mingis kehas eksisteerinud ning tulen maailma tagasi end parandama, kuigi Piibel ütleb väga selgelt kirjas heebrealastele 9:27: „... ja otsekui inimestele on seatud üks kord surra, pärast seda on aga kohus.”

Minu kodu oli täis poolvääriskive, mis kõik kandsid endaga kaasas mingeid loitsusid. Kristlaseks saades hävitasin suure hulga raamatuid, ingli- ja tarokaarte, unenäopüüdjaid, reisimeeneid (kolmas silm, elevandid, püramiidid, buddha ja muude jumalate kujud jne) ja kive. Kuigi need on silmale ilusad, avavad need tee kurjadele jõududele.

Loobusin joogast ja isegi *body-balance*’i trennidest, sest ka need võivad olla seotud vaimsete praktikatega. Täna katsun ma läbi selle, mida maailm pakub. Jumala lapsena on mulle (loe: meile kõigile) läbi Püha Vaimu antud võime teha vahet tõelisel ja koopial. Uus vaimsus on „justkui”, aga Jeesus on päris. Treenerid, terapeudid, massöörid ja osa psühholooge on varmad end „täiendama” Ida ja Lääne popimate vaimsete tavade. Seetõttu on päris keeruline leida kedagi, kes ei oleks uut vaimust seganud muude tegevuste sisse. Soovitan siiralt uurida, kust teatud tavad pärit on, et mitte sattuda pealiskaudselt ahvatleva reklaami ohvriks.

Elava ja päris Jumalaga suhtesse astudes sain aru, et halli ala pole. On ainult elu või surm. Igal juhul olin mina surma poolel, kuigi tegin inimestele head. Seega nagu Sõna ütleb – vali Elu! (Sm 30:19).

Kuidas muutus sinu elu pärast kristlaseks saamist?

Nüüdseks ehitan koos Jumalaga kaljule tugeva vundamendiga maja, millele ei saa ükski torm ega tuul kahju teha. Minu elu mõte, mis sisaldas armastuse otsimist, sai uue eesmärgi – armastada ja teenida Jumalat kõigest oma südamest ja sellest lähtudes ka armastada teisi nii nagu iseend. Seda ütleb meie kõige targem manuaal ehk Jumala Sõna (Mt 22:37–39).

Esimesest päevast peale on Nõmme Baptistikogudusest saanud minu teine kodu. Olen suur Alfa kursuse fänn ja olen seal igal aastal võimalusel kaasa teeninud. On olnud eesõigus olla kaasas naiste palvehommikute sünni ja teekonna juures. Täna on suurim fookus Tervikliku Tervenemise Teenistusel ning oma koguduses ka eestpalveteenistuse koordineerimisel. Jumal on õhutanud mind oma lugu rääkima, et tõsta kristlaste teadlikkust vaimsete eksiõpetuste teemal.

Täna olen ka õnnelikus abielus, millesse ma enne Jumala lapseks saamist tegelikult enam ei uskunud. Kõik suhted olid purunenud, aga nüüd andis Jumal uue võimaluse kogeda kristlikku abielu. Täna on mul abikaasaga ühine missioon – muuta inimeste elu Püha Vaimu väes. Samas on Jumal meid lihvimas ja kokku kasvatamas. Olen nii tänulik, sest minu abikaasa on minu elu armastus ja ainult Jumal sai meid kokku viia. Tänu Jumalale käivad ka minu lapselapsed koos pojaga meie koguduses.

Miks uus vaimsus on Eestis niivõrd levinud?

Eestlased pole üldse usuleige rahvas. Usutakse loodusjõududesse, kividesse, puude kallistamis, enamasti iseendasse – kõigesse sellesse,

mille on meie kõikvõimas Jumal loonud. Kui nõukogude Eestis vaimsetest asjadest väga ei räägitud, siis 90-ndate alguses, kui kristlus tuli taas Eestis nähtavamale, hakkasid ka teised usundid Läänest ja Idast sisse voolama. Inimesed vajavad enamasti abi ja vastu võetakse see, mis siis teele satub. Kurat on kaval ja teab, kuidas inimesi võltstõega peibutada, näidates neile ainult mündi ühte poolt – ilusa pakendi taga peitub aga palju enam.

Minu tunnetuse kohaselt eksisteerib neli tugevat jõudu (inglise k *trigger* või *driver*), mis võib kurjale ukse avada. Esiteks võib olla soodustavaks teguriks suguvõsa pärand ehk meie vanemate, vanavanemate tegevus, kui nad on tegelenud okultismi, nõiduse, ravitsemise, tervendamisega. Teiseks võib kurjale ukse avada ka uudishimu igasuguste üleloomulike nähtuste suhtes, kui soovitakse kogeda ja õppida uut või saada rohkem teada tuleviku kohta. Kolmandaks võib hakata inimene valedest kohtadest abi otsima mingi valu, terviserikke, hingetraumade tõttu. Neljandaks võib meid viia eksiteele tõe otsimine, hüljatuse või armastuse puudus. Me oleme sündinud siia ilma tühja südamega, patugeeniga Aadama ja Eeva järeltulijatena, et otsida läbi elu seda üht Jumalat ehk armastust, mis sinna sobitub. Kui teel on palju võltskoopiaid Jumalast, siis teekond sinna on väga pikk, nagu oli mul.

Missugune eelarvamus on uue vaimsusega tegelevatel inimestel kristlusest? Kust see tuleb?

Saan rääkida vaid enda eest. Mina olin väga avatud kristlusele. Sattusin enne usuletlukut töötama koos ühe kristlasega. Minu jaoks oli see samuti üks vaimsetest praktikatest. Mul olid isegi olemas Jeesuse kaardid koos kirjakohtadega. Nende kaartide looja, Doreen Virtue, oli minu suur iidol ja ingliskaartide impeeriumi omanik. Täna on temagi kristlane (alates 2017) ning aktiivne eestkõneleja endiste uue vaimsusega tegelevate inimeste kogukonnas USA-s. Paljud sellega tegelevad inimesed arvavad, et Jumalaga on neil kõik korras, isegi kui nad pole Jeesust oma Päästjaks vastu võtnud. Pigem ollakse kahtleval seisukohal kiriku kui institutsiooni suhtes. Üks minu selle aja sõpradest soovitas mul mitte minna kirikusse, kuna kaotan seal oma „tiivad”. Ilmselt on see tõsi seal koguduses, kus elavat Jumalat ei tunta ja Püha Vaim pole teretulnud. Lisaks on kristlaste mainele palju kahju teinud ka eksiõpetuslikud usulahud, mis sunnivad inimestele oma usku peale (näiteks Jehoova tunnistajad).

Kuidas mõista uue vaimsusega tegelevaid inimesi ja aidata neil leida tee Jeesuseni?

Uue vaimsusega tegelev inimene on väga aldis rääkima, kuulama ja kogema Jumalat. Mina olin selline. Selliste inimeste kogemused meie pühakodades on enamasti väga positiivsed, sest nende mõistes puudutus on üleloomulik, vabastav ja rahu sisendav.

Kindlasti peaksime olema neile lihtsalt toeks. Me saame neid inimesi hoida palves. Piibliga survestamine nende silmi ei ava ja südant ei vabasta. Küll aga saame neile rääkida oma lugu, oma kogemusest Jumalaga. Kui mitte keegi usust ei räägi, siis kuidas üldse seda edasi anda? Usk tuleb ju kuuldust ning päris lood aitavad tuua Jumalat neile lähemale. Seemet saame alati külvata. Vabastamise teeb Isa ise oma plaani kohaselt, kui inimene on ise valmis Talle ust avama. Sina saad vaid olla kuuldel ja teha nii, nagu Isa ütleb. ●

Mis on uus vaimsus?

Kaasaegse uue vaimsuse juured viivad tagasi Teosoofia Seltsi (TS), mille asutas 1875. aastal New Yorgis venelanna H. P. Blavatsky. Nende põhiõpetus on, et maailma kõigil religioonidel on „ühine tõde”, mis ületab kõik erinevused. TSi kolmas president oli inglanna A. A. Bailey, kes pani tõelise aluse uue vaimsuse õpetusele. Spiritistliku meediumina sai ta sõnumeid nn tarkuse meistritelt, tiibetlaselt Djawal Khulilt ning ta kirjutas arvukaid läkitusi deemonliku olevuse diktaadi all. Liikumise okultne planeerimiskeskus on Lucis Trust, millel on palju vahendeid „uue maailmakorra” ülesehitamiseks. (Schlink, 1987)

UUS VAIMSUS on lai katustermin eri vaimsetele, alternatiivsetele, esoteerilistele uskumustele ja praktikatele. Uue vaimsuse aluseks on *new age*’i ideoloogiatest välja kasvanud väärtused, nagu holistilise ja vaimse individuaalse arengu tähtsustamine, avatus eri religioonidele ja teadmistele. Uut vaimsust nimetatakse ka „minna-vaimsuseks”, mis rõhutab selle indiviidikesksust ning sobitub ka väga hästi tänapäevase individualismiga. (Uibu, 2020)

Lisaks üleloomulikele suundumustele leidub ideid ja praktikaid, mille järgijad ei pruugi ennast üldse pidada *new age*’i järgijaks. „Ometi ühendab seda mõtteviisi „holistiline hoiak”, mida kujundavad psühholoogia ja tervendamine (eneseabi, alternatiivmeditsiin); lääne esoteerilised-okultistlikud traditsioonid (teosoofia, spiritism); idausundid (esoteeriliselt tõlgendatud vormis); loodusesundid, maausk ja ökoloogiline mõtteviis”. (Hiob, 2021)

Uus vaimsus kuulutab kõikjal, et inimene on jumal ja osa jumalusest kui „kosmilisest teadvusest” või „jõust”. See õpetus rõhutab, et inimese eesmärk peaks olema arendada oma jumalikkust, leidmaks „kõrgem mina” – avardades oma teadvust meditatsiooni, jooga jt meetodite abil. Kuni tänase päevani osutatakse uimastitele kui „transformeerumise vahenditele”, mis aitavad avada inimese meeli, liikumaks valgustuse poole. Kokkuvõttes arvavad nad, et inimene on jumaluseks saamise teel. (Schlink, 1987)

Kasutatud allikad:

Hiob, A. (2021). *Inimene ja teispoolsus*.

Tallinn: Gallus.

Uibu, M. (2020). *Uus vaimsus*.

Kultuuriajakiri Vikerkaar (detsember 2020)

Schlink, M. Basilea. (2003). *New Age Piibli vaatenurgast*. Tartu: OÜ Greif

Saate-soovitused:

Eestpalvesaade „**Suur palveõhtu**” (47. osa) - Kairi Palmik jagab oma tunnistust. [Järelvaadata TV7 arhiivist.](#)

Saatesari „**Kui valgus on hoopis pimedus**” – Endised uue vaimsuse viljelejad jagavad oma tunnistusi. [Eetris reedeti kell 19.30 või järelvaadata TV7 arhiivist.](#)

Saatesari „**Jumala jooksutüdrukud**” (145. osa) - Johanna Saarmäe jagab võimsat tunnistust. [Järelvaadata TV7 arhiivist.](#)

Abielu vajab teadlikku kaitset

Signe Helmaa

Tõnis ja Aili Roosimaa on abielupaar, kellel on selja taga 10 aasta pikkune misjonitöö kogemus Hiinast ning mitmed väljakutsed abielu teadlikul kaitsmisel. Nende südames on panustada abielude tugevdamisse nii oma koguduses teisi paare nõustades ja koolitades kui ka praktilises saatesarjas „Suhteabi“. Kristlastele on antud mitmed tõhusad viisid, kuidas oma abielu hoida ja tugevdada.

Intervjueeris Annika Kuusk

Kui kaua olete abielus olnud? Kuidas Jumal teid kokku viis ja andis mõista, et see on Tema plaan?

Tõnis: Oleme olnud abielus juba 26 ja pool aastat. Kokkusaamise lugu on pikk ning ei jõua hetkel ära rääkida, aga kindlasti Jumal orkestreeris seda. Mina vastutasin noorena ühe vaimuliku valdkonna eest oma koguduses ja Aili perekond kolis selle koguduse lähistele. Aili tuli kodule lähimasse kogudusse mitte lihtsalt jutlusi kuulama, vaid soovis ise aktiivselt töösse panustada ning hakkas selles koguduses noortetööd tegema. Umbes paar aastat vaatasin, kuidas ta seal koguduses toimetas, enne kui tekkisid tunded.

Aili: Mina armusin üsna kiiresti ära Tõnisesse. See ei olnud ka üldse keeruline, pealegi ma olin ikka väga noor.

Tõnis: Me abiellusime, kui Aili oli 19!

Aili: Me mõlemad otsustasime Jumalat usaldada. Ma sain aru, et ma ei ole lihtsalt armunud, vaid see päriselt ongi armastus. Otsustasin, et tahan esmalt armastada Jumalat ning seejärel usaldada Teda oma abikaasa valikul. Olin veendunud, et Tema toob mulle õige abikaasa õigel ajal sellisena, nagu Tema

tahab. Teine tõuge abiellumiseks oli kindlasti ühise kutse saamine Jumalalt.

Tõnis: See oli selge kinnitus ka minu jaoks. Ma olin Ailisse armunud, aga mul polnud õrna aimugi, et ta on huvitatud misjonist. Teadsin sisimas, et minu tulevasel abikaasal peab olema sama asi südames. Kui küsisin ühel päeval Aililt, et mida Jumal kutsub teda oma elus tegema, siis sain vastuseks: „Ei tea miks, aga tunnen, et peaksin minema Hiina misjonäriks!“ Minu jaoks oli see ahhaa-hetk ning tegingi sel samal hetkel talle abieluettepaneku.

Aili: See kord, kui Tõnis tegi ettepaneku koos Hiina minna, oligi esimene kord, kui üldse kuskil kahekesi omaette olime.

Tõnis: Jah, tegin kohe abieluettepaneku ja alles siis hakkasime kohtamas käima.

Mis on olnud teie abielus kõige suurem väljakutse ja kuidas sellest läbi tulite?

Tõnis: Ilmselt oli kõige raskem minu depressiooni periood, mis kestis 3-5 aastat. Mul oli endaga väga raske hakkama saada, rääkimata Ailist. Me olime Hiinas, kus ei olnud sel ajal eriti head professionaalset abi.

Aili: Samal ajal olid meie kolm last veel väga väikesed. Keeruline oli hakkama saada täiesti teistsuguse mehega, kellega olin abiellu-

nud. Mul oli tõsine mure, et kui ta läheb kodust ära, siis kas ta tuleb õhtul üldse tagasi? Kõigele lisaks tuli Eestist teade, et emal oli insult ja kaalul on tema elu. Ühelt poolt pidin olema toeks oma perele, keda olukord šokeeris, ja teisalt abikaasale, kes võitles depressiooniga.

Kõikide raskuste keskel hakkas Jumal mulle avama ülistust täiesti uuel moel. Ma ei saanud varem aru, mis see ülistus ikkagi on ja miks seda peetakse nii oluliseks. Jumal tegi selle mulle nii selgeks ja elavaks. Läksin Hiinas ühele ülistusseminarile, kus Püha Vaim täitis mind enneolematu rõõmuga. Jumal valmistas mind tegelikult ette, nii et ma leiaksin väljapääsu elu ühest raskeimast perioodist.

Ülistus oli see, mis hoidis mind terve mõistuse juures, optimistlikuna, rahulikuna – andis kõik need head asjad, mida Jumal annab.

Kui jõudsin Eestisse, siis olin ülistusmuusikasse nii sisse läinud, et ükskõik missuguse koguduse ülistus, ükskõik missuguses stiilis viis mind hetkega Jumala trooni ette. Tõesti ainuke asi, mis mind sel perioodil elus hoidis, oli Jumal läbi ülistuse.

Inimesed, kel pole Jumalat ilmselt sellistel hetkedel, annavad alla ja lahutavad abielu?

Aili: Jah, väga kergesti, sest tuleb mõttesse: „Ta ei ole ju enam see inimene, kellega abiellusin.“

Tõnis: Kohati muutusin ka agressiivseks ja raevutsevaks. Olen tänulik, et mu pere sai minuga hakkama ja ei jätnud mind ükski.

Miks on Eestis nii palju lahutusi?

Tõnis: Mina näen, et peamine põhjus on heaoluühiskonna kultiveeritud arusaam, mis paneb kogu maailma keerlema iseenda ja oma tunnete ümber. Inimesed on lihtsalt

väga egoistlikud, küsides: „Mis MULLE sobib? Mis see MULLE annab?“ Paraku on säärane enesekeskne õnnetu abielu põhjustaja.

Piibel räägib sellest, et see on tohtu rõõmu allikas, kui inimene on rahul sellega, mis tal on. Sageli ei olda olukorraga rahul erinevatel põhjustel: majanduslik seis, välimus, seksuaalsus, teised ootused või muutused. Samas inimene paratamatult muutub. Abiellutakse ilmselt kümne eri isikuga ühes samas inimeses. Kui abielus puudub sõprus ja domineerib enesekeskne lähenemine, siis sageli arvatakse: „Mina seda ju ei tellinud.“ Tegelikult probleem ei ole valikus, vaid arusaamas, et „pean saama, mida tahan“ – see ongi kurja juur.

Aili: Kui inimese otsused põhinevad üksnes tema tunnetel, siis see pole hea lähtekoht, sest tunded võivad olla ebastabiilsed.

Katkised inimesed toodavad katkiseid inimesi. Katkised suhted toodavad katkiseid suhteid. Sellest tsüklist pääseb välja vaid koos Jumalaga, kes parandab need haavad ja loob kõik uueks. See on needus, kui suhted on katki mitu põlvkonda järjest – ainult Jeesus saab muutuse tuua.

Tõnis: Kindlasti on põhjuseks ka lahutuste normaliseerimine. Vanasti remonditi katkiseid esemeid, aga tänapäeval vahetatakse uue vastu välja. Nii ka suhetes – lihtsam on põgeneda uude suhtesse. Häda on aga selles, et probleemid hakkavad korduma.

Aili: Pühendumisele lisaks on vaja olla teadlik sellest, et kui suhe muutub keeruliseks, siis selles olukorras ei pea jääma oma probleemiga ükski. Ma võin ja saan otsida abi: käia koolitustel, lugeda raamatuid, arutada oma olukorda nõustajatega. Tegelikult on meil olemas palju abivahendeid.

Missugused on enimlevinud rünnakud, millega abielupaarid tavaliselt kokku puutuvad? Miks just need?

Aili: Igasugused seksuaalse sisuga rünnakud on levinud. Seksuaalsus on inimese väga oluline osa, kuid sageli hoitakse seda saladuses

– salajased asjad saavad sageli n-ö hoo sisse. Näiteks pornograafia lõhub inimesi ja suhteid. Meesterahvastel on väga terav ja kiire pilk ning tänapäeval kasvõi tänavatel ringi kõndides peavad mehed tegelema oma himude ohjamisega, sest reklaamides kasutatakse palju poolpaljaid naisi.

Tõnis: Mitte ainult reklaamides, vaid ka igal pool mujal on tavaks kanda paljastavaid riideid. 20-30 aastat tagasi ei olnud ka filmi-, muusikatööstuses, teatrikunstis nii palju alastust ja amelemist. Tänapäeval on see laialt levinud ja sellest ennast mitte mõjutada lasta on keeruline. Pornograafia sisuks on demonstree-rida võimendatud seksuaalakti. Seda vaadates võivad inimeste ootused väga kõrgele minna, eeldades, et see ongi reaalne elu. Kui elu ei vasta ootustele, siis võib tekkida mõte hankida kogemust kuskilt mujalt ja lihtsamalt – aga süües kasvab isu.

Teine oluline põhjus on emotsionaalne petmine. Kui varem oli eestlane tagasihoidlik, siis nüüdseks suheldakse palju ja kõigiga. Seetõttu räägitakse sõprade ja töökaaslastega juba valimatult kõigest.

Aili: Rünnak võib olla ka majanduslikku laadi. Lõhkilaenamine paneb abielule suure surve.

Tõnis: Kindlasti võib olla põhjuseks ka ter- vis. Kui näiteks võetakse koos laenukohustus, kuid mingil hetkel üks osapool ei suuda seda enam kanda, siis hakatakse teineteist süüdis- tama.

Aili: Lisaks ei tasu alahinnata väikeste laste kasvatamise perioodi ja sellest tulenevaid pin- geid. Eriti keeruline on siis, kui lapsel on füüsi- line või vaimne terviseprobleem. Sellises olu- korras jäävad kokku tavaliselt vaid väga tuge- vad suhted.

Tõnis: Jah, tänapäeva inimesed ei mõtle klassikalsele abielutöötusele, mis töötab olla koos nii heas kui halvas, vaid teisendab selle pigem üksnes hea ja parema peale.

Aili: Vaimulikus mõttes on kristlikud abi- elud hingevaenlase üks peamisi rünnakuob- jekte. Me oleme aastaid kogenud rünnakuid just pühapäeva hommikuti enne jumalatee- nistusi. Näiteks tekib mingist tühisest detai- list suur tüli.

Miks saatan tahab abielusid lõhkuda? Kui ta saab haiget teha abielule, siis ta saab haiget teha vähemalt kahele inimesele, lisaks ka lastele. Hingevaenlane püüab veel ka takistada tööd koguduses ja võimalust esindada Kristust nii, nagu lahutamata inimesed seda saavad teha.

Hingevaenlane saab tuua suurt hävingut ja kahju ning seepärast me tegeleme abielu kaitsmisega.

Kuidas kristlasena oma abielu rünnakute eest kaitsta?

Tõnis: Muutuse toob see, kui alistad ennast Kristusele. Kui sa seda ei tee, siis pead lootma Jumala armule. Püha Vaim peaks olema paa- risuhtes teretulnud. Kui see kolmas isik on paarisuhtes oodatud ja Talle ka päriselt alistu- takse, siis see alistuv hoiak võidab saatana. Pii- bel soovitab alistuda Jumalale, et seista vastu saatanale. Kui me tõesti üheskoos alistume Jumalale, siis meil on meelevald seista vastu saatana rünnakutele.

Teiseks on oluline ausus. Kui hoiad asju saladuses, siis avad ukse deemonlikele jõudu- dele. Kui oled aus ja haavatav, siis saab ühiselt lahendusi otsida.

Aili: Kui on mingi häiriv mure, siis tuleb sellest ausalt armastuses rääkida.

Kindlasti tuleks sinna lisada ka koos palve- tamise kõikide erimeelsuste korral. Kui koos palvetades tuua probleem Jumala ette, siis automaatselt paneme end alistuma Jumalale ning palju lihtsamini alistume ka teineteisele.

Abielu kaitsmiseks on aeg-ajalt ka ennetav- valt hea käia abieluseminaridel või peretera- peudi juures. On palju nõuandeid, mis aita- vad igakülselt abielu tugevdada.

Kui meie lapsed olid väikesed, siis paljude lasteaiakaaslaste vanemad lahutasid abielu. Lapsed küsisid meilt, millal meie lahutame. Laste turvatunde jaoks on ülimalt oluline tead- mine, et vanemad ei kavatse lahutada, üks- kõik, mida tulevik toob. Abikaasad on töö- tuse andnud, aga oluline on seda teineteisele taas kord regulaarselt kinnitada: „Me tuleme koos kõigest läbi!”

Oma abielu saab kaitsta veel ka nii, kui otsustada, et ei pane ennast olukorda, milles keegi võib libastuda. Selle näiteks on kasvõi olukord, kus ei minda üksi vastasugupoole esindajaga kahekesi lõunale – kui tegu ei ole just su enda abikaasaga.

Tõnis: Jah, see on nagu puhvertsooni ehi- tamine. Tuleb teha teadlikke valikuid, selleks et mitte sattuda ohtlikku olukorda, kus sinu nõrkused võivad sinust võitu saada.

Kas olete kogenud, et vaimulikult on üks teistest rohkem nii-öelda ette jõudnud või rohkem Jumala ligiolut kui teine? Kuidas see on teie abielu ja suhet Jumalaga mõjutanud?

Tõnis: Kindlasti tuleb seda mõnikord ette, et üks abikaasa on aktiivsem kui teine. Kui näi- teks mu abikaasa on mingil hetkel tulisem, siis ühine palve võib ka teist osapoolt innus- tada ja sütitada.

Samas, kui üks osapool on eemale jäänud, siis tuleb mõista, et teise eest saab palvetada, aga mitte vägisi kaasa tirida. Vaba valik on iga inimese enda käes. Mida siis teha? Kindlasti ei tohiks näägutada, etteheiteid teha (krist- lased oskavad seda vahel varjatult teha) või süüdistada. Tülide käigus tasub olla ettevaat- lik, samamoodi ka nalja tehes. Teist inimest muuta ei saa, küll aga saad muuta iseennast. Kui üks osapool on vaimulikult leige, siis see ei tähenda, et ka teine osapool peaks oma suhet Jumalaga jahendama. Vahel tuleb anda inime- sele ka lihtsalt ruumi.

Mõnikord on vaja vaimulikku tarkust, et tundeakud oleksid täidetud läbi armastuse keele. Kui armastuse keeled on väga erine- vad, siis peaks teadlikult leidma kompromisse, kuidas mõlemad osapooled jääksid rahule. Vahel ei näita mõned abikaasad üles vaimu- likku huvi, sest nende tundeakud on täitmata. Näiteks meeste armastuse keeleks on sageli seksuaalsuse väljendamine. Kui see vajadus on täitmata, siis ei saa eeldada, et rahuldamata mees saaks täiel rinnal palvekoosolekust osa võtta, sest ta mõtted võivad olla mujal.

Aili: Inimest peab armastama selle armas- tuse keelega, mis on tema jaoks oluline, nt tunnustamine, teened, kingitused või füüsi- line lähedus.

Tõnis: Kui tundeaku on täidetud, siis kaa- salöömine on ka kergem. Siinkohal on oluline, et suhtes oleks sõprus olulisel kohal. Sageli jääb see paljudel tahaplaanile.

Aili: Ikkagi on teise inimese pärast palve- tamine ülioluline!

Tõnis: Jah, aamen!

Aili: Rääkisime ka „Suhteabi” saatesarja ühes osas naisest, kes oli vaimulikult väga tuline, mees aga väga leige.

Mees ei lubanud enda eest isegi palvetada, aga igal õhtul, kui mees magas, siis naine pani käed tema peale ja lihtsalt kuulutas Jumala Sõna ja Püha Vaimu ligiolu. Selle tulemusena sai mees täielikult muudetud ja väga tuliseks kristlaseks.

Tõnis: Vaimulik sõjapidamine on ka olu- line teema. Meile on antud meelevald maa peal teatud asju kinni või lahti siduda. Me peame saatana plaanist läbi murdma, dek-

lareerides julgelt Jumala Sõna. Õnneks on meile, kristlastele antud palju tööriistu, mida kasutada.

Mida soovitaksite neile, kelle abikaasa on Jumalast kaugele jäänud?

Aili: Palvetada ja armastada abikaasat viisil, mis läheb korda just temale.

Tõnis: Tuleb olla kannatlik, kõik ei juhtu kiiresti. Samamoodi paljud vanemad või vana- vanemad palvetavad aastakümneid oma laste või lastelaste eest. See on ka eestpalvetajatele usus kasvamise ja arenemise koht. Meil ei ole Jumal, kes nipsuga iga soovi peale kohe lahen- duse toob.

Kuidas kogudus saab panustada sellesse, et abielud oleksid tugevad ja tervislikud?

Aili: Meie kogudus oli hiljuti heaks näi- teks – kogukondade juhid kutsuti väljasõi- dule KOOS abikaasadega ning see väljendas selgelt, et mees ja naine on üks ja kogudus on koht, kus teenitakse koos. Kõik see tugevdab ühtses visioonis liikumist ning soodustab seda, et vaimselt kasvatakse ühtemoodi.

Koguduses peaks olema neid vanemaid, tugevamaid abielupaare, kelle poole on võima- lik oma muredega pöörduda. Eriti hea oleks veel see, kui koguduses oleks professionaal- seid psühholooge, nõustajaid, pereterapeute.

Tõnis: Koguduse puhul on oluline see,

et abikaasade koosteenimist soodustatakse. Näiteks, kui kogudusse tuleb uus inimene, siis küsitakse ka abikaasa kohta.

Aili: Ka laste kogudusse kaasamine käib sellega kaasas. Mõned väikelaste vanemad arvavad, et kui lapsed teevad koguduses lärmi, siis koguduses tuleks käia kordamööda. Nii võib pikalt eemale jääda, mis omakorda lõhub suhet – perekeskne kogudus aga aitab hoida paarisuhet.

Kuhu pöörduda, kui abielus on kriis, mida enam ise ei suuda lahendada?

Tõnis: Vahel on vaja ka südamesõpru, kes sind positiivselt innustavad ja su eest palvetavad. Muidugi ei tasu karta professionaalset abi. Ees- tis on ka kristlastest paariterapeute.

Aili: Suurepärane oleks koos läbi teha mõni abieluseminar. Üle Eesti korraldatakse näiteks Alfa kursuseid, mille keskmes on abielu, või siis PREP-paarisuhtekoolitusi. Hea on ka raam- matuid lugeda.

Tõnis: Abielu tuleks kindlasti ka õigel ajal hooldada!

Mida soovite öelda lõpetuseks kõikidele abielupaaridele?

Aili: Armastage ja nunnutage teineteist!

Tõnis: Nunnumeeter põhja! (Naerame). Sõprust saab ehitada, aga sõprust ei pea ootama. Võta endale eesmärgiks see, et sinu abikaasa oleks ühtlasi ka sinu parim sõber! ●

Perekond Roosimaad Hiinas

Saatesari „**Suhteabi**” – Aili ja Tõnis Roosimaa jagavad praktilisi nõuandeid. *Eetris pühapäeviti kell 17.45 või järelvaadatav arhiivist.*

Eestpalvesaade „**Suur palveõhtu**” (44. osa) – Abielu teemal palvetavad ja kõnelevad Aili ja Tõnis Roosimaa. *Järelvaadatav TV7 arhiivist.*

Saatesari „**Karjasekirjad**” (35. osa) – Pastorid Mart Metsala ja Veikko Vösu räägivad abielust. *Järelvaadatav TV7 arhiivist.*

Saate- soovitus:

Mis motiveerib *mehi* varahommikul kirikusse minema?

Mehed on koguduses tavaliselt vähem aktiivsemad kui naised. Samas on Eestimaal palvekoosolekuid, kuhu mehed on valmis üheskoos palvetama tulema juba varavalges. Üheks sääraseks on Nõmme meestehommikud, kus käib tänaseks koos ligi sada meest erinevatest kogudustest. Selle kogudusteülese koostöö käigus on üks eestvedajatest, pastor Veikko Vösu õppinud nii mõndagi mehelikkuse ja meestetöö kohta, mis aitab ka teistel mehi paremini mõista.

Intervjueeris Annika Kuusk

Foto Andreas Koppa. Tõotlus Gertu Väär

Maailma paljudes religioonides näeme arvukalt mehi. Miks tundub kristlaste seas olevat rohkem naisi ja vähem mehi?

Kristlust ma ei tahaks üldse religiooniks nimetada, sest see on tegelikult elav suhe elava Jumalaga. Jeesuse järgimine baseerub armastusel. Jumal on armastus, aga armastust mõistetakse tundena. Tundetasandil on aga naised sõiduvees. Mehed tõmbuvad justkui kookonisse ja ei tea täpselt, kuidas olla. Kui mehed on omakeskis, siis nad avavad ennast.

Ka Eesti kogudustes näeme seda, et naised osalevad aktiivselt erinevates tegevustes. Miks on mehed vähem aktiivsemad?

Tõenäoliselt on sõdadel oma koht. Kindlasti on seda mõjutanud ka 50 aastat kommunistlikku režiimi. Ka esimese vabariigi ajal ei olnud pilt väga palju parem. Küll aga muutus olukord ärkamisajal. Meestega on üks selline asi, et kui midagi toimub päriselt, siis mehed on täie olemusega kaasas. Naised on alalhoidlikumad ja nad hoiavad n-ö tuld üleval ka siis, kui midagi otseselt hetkel ei toimu. Seda näeme ka Jeesuse jüngrite puhul – kui Jeesus risti löödi, siis mehed ütlesid: „Mis siin ikka, lähme kalale tagasi!”

Meie ühiskond rõhutab edumeelsust ja ületöötamine on sageli tava-pärane, sest igauks peab iga hinna

eest olema ise oma õnne sepp. Kas see võib olla põhjuseks, miks meestel on raskem tulla kogudusse, sest neil on raske Jumalale alistuda ja anda juhtimine üle?

Mehi toob kogudusse sageli mõni kriis või hoopis perekondlik moment. Näiteks kui naine on kogudusse läinud, siis selle järgi vaatab ka mees, et võib-olla peaks proovima.

Kas mehed on orienteeritud tulemusele? Jah, absoluutselt!

Ühiskond ütleb, et Jumalasse uskumine on nõrkadele. Tegelikult on vastupidi – Jeesusesse uskumine on hoopis tugevatele, kes julgevad tunnustada oma nõrkusi ja saada päriselt tugevaks.

See on huvitav fenomen – oma nõrkuste tunnustamine on tugevus. Kui mees näeb enda ees kõrget müüri, milles on väike värav, siis tema esimene mõte on püüda sellest müürist üle minna. Kui üle ja ümber ikka minna ei õnnestu, alles siis mees kaalub, et äkki tasuks värvat proovida.

Me elame vaenlase territooriumil ja vaenlane teeb kõik selleks, et me näeks Jumalasse uskumist nõr-

kusena. Rokklaulja Alice Cooper on öelnud, et pidutseda, möllata, juua end täis, tarvitada narkootikume on easy (lihtne), aga täie olemusega kristlane olla, on tough cookie (pole pehmodele). Ta on nüüd kristlane, kes on mõlemat poolt kogenud ja teab, millest räägib.

Milline on mehe vaimulik roll perekonnas?

Jumal lõi mehe ja talle kõrvale abiks naise. Tänapäevases ühiskonnas pole sellest absoluutselt populaarne rääkida, aga see mind ei huvita. Tähtsam on Jumala Sõna inimkonnale: mees on juht. See, kas tegelikult ka asjad nii on, sõltub perekonnast – ideaalis peaks nii olema. Vanas Iisraelis ja paljudes tänapäeva peredes on ka nii. Sellised perekonnad toimivad ilmselgelt palju paremini. Siinkohal see ei tähenda, et kui mees on juht ja vastutaja, siis ta on kohe ka despootlik ja autoritaarne. Ei, aga otsustamine on selgelt mehe vastutusalas. Piibel räägib väga selgelt, et mees armastagu oma naist sellisel viisil, et on valmis isegi oma elu tema eest jätma.

Ühelt poolt levib Lääne ühiskonnas üha enam äärmuslik feminism, teisalt räägivad isegi mõned uue vaimsuse viljelejad sellest, kuidas naine peaks jääma rohkem naiselike rollide juurde ja laskma mehel

rohkem igapäevaelus otsustada. Tundub, et seda on hakatud kopeerima Piiblist?

Uue vaimsusega tegelejate hulgas on palju siiraid inimesi, kes otsivad oma teed. Ma arvan, et meie koguduse või kirikuna oleme lati alt tugevalt läbi jooksnud, et me seda ehtsat Jumala ligiolu või suhet Jumalaga ei ole ehedalt esile toonud või lasknud paista sellisena, nagu see tegelikult peaks olema. See on üks põhjus, miks on tekkinud palju uut vaimsust. Kõik ei ole seal sellised, kes tahaksid saatanat teenida. Nad otsivad valgust, armastust, harmooniat, õnne jne. Ma ütleksin, et nad on üks otsijate kamp!

Mida arvad olukorrast, kus naine on võtnud oma peres vaimuliku eestvedaja või n-ö pastori rolli mehe passiivsuse tõttu?

Cathryn Kuhlman küsis Jumala käest: „Miks sa mind valisid? Miks sa ei valinud ühtegi meest minu asemele sellesse positsiooni?” See küsimus peegeldab laiemat pilti tervest maailmast. Jumal vastas talle: „Ma tegin ettepaneku mitmele mehele, aga nad ei võtnud seda vastu. Nüüd oled sina selles rollis.” Igal juhul on parem, kui on perekonnas inimene, kes hoiab seda tuld üleval ja suhet Jumalaga elavana. Sellises olukorras on alati lootus, et mees saab ka Jumalaga kokku elaval viisil ning võtab hiljem selle rolli üle. Muidugi siis on vaja naisel tarkust, et see roll

talle ka anda. Olen näinud pereemasid pöördumas Jumala juurde ning siis on ka pärast paari aastat pereisa sedasama teinud. On tore näha, kuidas rollid tasakaalustuvad ning siis ka vahel vahetuvad.

Kuidas kaasata rohkem mehi koguduse töösse? Kas peaks kohe aktiivselt kaasama või andma esialgu rohkem ruumi?

Mul on erinevaid kogemusi. Mehed on tegutsejad. Ma olen näinud nii koguduses kui ka meestehommikutel, et mehed soovivad oma territooriumil ennast kindlana tunda. Nad tahavad esmalt vaadata, kuidas asjad toimivad. Seejärel tuleb neid julgustada või vahel ka pidurdada. Mõni mees on väga aktiivne – eriti siis, kui ta on olnud ka ühiskonnas aktiivne ja ettevõtlik inimene. Samas ei pruugi vaimulik kasv kohe sellele järele jõuda. Kahjuks on juhtumeid, kus vastpöördunutele või väga noortele kristlastele antakse koguduses või vaimuliku organisatsiooni keskel teatud positsioon, mille sisse nad pole veel vaimselt kasvanud. Me ei saa eeldada, et väike õunapuu kannab rohkelt vilja – see ei tule kõne allagi, sest puu oksad ei jõua vilju kanda. Samamoodi on ka inimestega – nad peavad saama kasvada. Teisalt on oht, et kui mees pole ise aktiivne ja teda ei kaasata, siis ta jääb tööst kõrvale. Siin on pastoritel ja töötajatel vaja tarkust ning oskust

suunata. Näiteks üks mees käis meie koguduses päris kaua aega ning ma küsisin temalt, kas ta soovib teha otsuse Kristuse kasuks. Ta vastas: „Tead, Veikko, las ma olla. Kui ma olen valmis, siis ...” Täpselt nii oligi. Hetkel, kui ta oli valmis, siis ta tuli ja ütles ise, et tahab saada ristitud.

Missugune keskkond toetab mehi vaimulikult kõige paremini?

Meeste keskkond. See on väga lihtne. Julgen seda väga kindlalt väita pärast 6,5 aastat Nõmme meestehommikuid. Mehi toetab meeste keskkond.

Kas tõesti see toimib, kui kokku tulevad täiesti eri vanuses mehed erinevatest valdkondadest?

Jah, meil on mehi firmajuhtidest kuni kodututeni. Meil on nii kunsti- kui ka äriinimesi. Meil on noori mehi noortekogudustest. Meil on eakaaid, kellest vanim on 92-aastane. Meil käib koos mehi pea kõikidest konfessioonidest. Nõmme meestehommikul käib koos tõesti väga kirju seltskond.

Mis kõige paremini töötab?

Meestega saab kõike teha. Kui neid kaasata, siis väga mitmed ulatavad kohe abikäe. Meestele tõesti meeldib asju teha. Neil on loomumane vajadus asju parandada. Meil pole saunaõhtuid, aga meil on erinevaid spordiüritusi ja koosolekuid. Kui üheskoos kogutakse raha kellegi jaoks, siis tehakse seda kogu hingest. Näiteks me aitasime ühele lastekodupoisile ehitada ilusa kodu. Mõni andis 5 eurot, öeldes, et tal pole väga midagi anda, aga ta tahab ikkagi anda. Need on kõige kallimad viisid eurot Jumala silmis. Ehitusega seotud inimesed ütlesid, et kogumaksumus läheb kindlasti kaks korda suuremaks. Raha tuli kokku nii, et jäi 30 eurot üle. Kui Jumal midagi teeb, siis täpselt.

Tihti on olemas tahe meeste-tööd teha, kuid pole eestvedajat. Kuidas leida koguduses meestetöö tegijaid?

Vaimuliku töö puhul on kaks eestvedajat alati parem kui üks. Kolm on veel parem. Meestehommikud sündisid ka kolme mehe kokkusaamisest. Midagi sünnib siis, kui on igatsus midagi teha ja Jumalaga rohkem kokku saada. Kui sellised asjad sündivad Jumala Vaimus, siis need hakkavad tasapisi kasvama.

Mis motiveerib mehi koguduses aktiivsemalt kaasa teenima?

Mehed on reeglina tulemusele orienteeritud. Nad tahavad näha, et kõigel tehtul oleks mingisugune tulemus. Koguduse sees on üks huvitav nähtus. Kui alistud Jumalale, nõustud oma elu altarile panema, siis sellele järgneb tõeline elu – see, mille Jumal on tegelikult plaaninud inimese jaoks.

Kui Jumala Vaim täidab inimese, siis tegelikult toob Ta inimese algse olemuse esile. Seda on oluline mõista, sest paljud, nii mehed kui naised arvavad, et Jumal hakkab neid piirama. Tegelikult tuleb aru saada sellest, et ilma Temata oleme ise endale piirid seadnud. Kui Jumal tuleb inimese ellu, siis sellega kaasneb võime olla päriselt vaba.

Kõike seda saadab inimese vaba valik. Pauluski ütleb, et ma võin teha kõike, aga kõigest ei ole kasu. Inimese tegelik olemus avaldub siis, kui ta puutub kokku Loojaga, kes kõik ümbritseva on loonud. Püha Vaim toob välja selle, mis on muidu varjus olnud.

Sageli levib väärarusaam, et enne kogudusse tulekut peab inimene olema laitmatult püha. Seetõttu ei julge paljud üle ukse astudagi. Kas tegelikult võiks kogudusse tulla sellisena, nagu oled?

Absoluutselt! Esiteks, ole selline, nagu sa päriselt oled. Teiseks, lase Jumalal teha endaga tööd. Kui Jumal mehi täidab, siis nendest tuleb välja uskumatult palju loovust ja tõelist mehelikkust. Tulla sellisena nagu sa oled – see on tegelikult ainuke võimalus. Mõned püüavad tulla nii, et teevad ennast enam-vähem korda. Jumal ütleb, et sinu enda õigus on kui räpane kalts. Tule nii, nagu sa päriselt oled! Teda ei huvita, kui ilusti me suudame end pühapäeval riidesse panna või kas lips on ees. Jumalat huvitab see, mis on su südames. Uus Testament räägib palju sellest, et Jumal vihkab silmakirjalikkust ja kahepalgelisust.

Meenub üks uskumatu lugu. Üksest astus sisse mees, kelle elu oli täiesti varemets. Tal olid kõik persuhted katki, ta oli kaotanud töö, tal oli depressioon ning ta oli väga ligidal sellele, et oleks võtnud endalt elu. Siis toimus temaga suur muutus. Ta hakkas igal teisipäeval käima järjepidevalt meestehommikutel ning iga kolmapäeva hommikul käis ta ühes kirikus lugemas Jumala Sõna kaks tundi järjest tühjale saalile. Lisaks tegi iga tööpäeva hommikul kell 6 hommikupalveid. Mõnikord tuli kokku viis-kuus inimest, vahel oli ta üksi. Ta tegi seda kõike 1,5 aastat järjest ning selle tulemusena teda kutsuti ühe uue alustava koguduse esimeheks. Ta elu hakkas täielikult muutuma, tema suhted tervenesid nii laste kui ka abikaasaga. Ta sai endale korraliku erialase töö ning ta on seal väga edukas. Täna räägib ta imedest ja sellest, kuidas Jumal juhib tema elu. See mees on tulnud läbi sügava oru, kuid täna ta on rõõmus ja täis elu. Jumal on kõik taastanud.

Kuidas on meestel suhe ülistuslauludega?

Meestehommikutel mehed alati laulavad koos ülistuslaule. Kui noored neid juhivad koguduses ülistust ja lähevad väga sügavalt vaimulikus mõttes ülistusse sisse, siis väljastpoolt võib tunduda, et see on loodud ainult naistele. Kui mehed puutuvad kokku Püha Vaimuga, siis on olukord juba muutunud. Teisalt

mõnikord ei mõisteta ka laulude sõnu. Ma ise mäletan seda hetke, kui esmakordselt kuulsin räägitavat Kristuse pruudist. Ma ei saanud üldse aru, mis pruudist jutt käib. Kui räägitavast vaimselt aru ei saa, siis see võib tekitada väärastunud pildi ja valearusaama.

Meestele soovitatakse üht – iga mees, kes tahab ehtsat, mehelikku kogemust Jumalaga, võiks ära käia Iisraelis. On vaja näha seda väärisõlipuud. On vaja näha, kuidas juudid Jumalat kummardavad. Neid ei huvita, kas väljas on 30 või 40 kuumakraadi. Nad panevad ikka oma kaabud pähe.

Jumalasse uskumine ei ole feminiinne asi, vaid väga maskuliinne ja tugevust nõudev. See on armastus, mis annab ära. See on Kristuse eeskujud. Mis on mehelikkus? Korkida kast õlut lahti või teha midagi muud? Vaadata teisi naisi? Võistelda teiste meestega uhkema auto, maja, vms nimel?

Minu jaoks ei ole sellel mehelikkusega erilist pistmist. Need asjad pigem näitavad seda, kuidas su oma himud sind kontrollivad ja kuidas su elus domineerivad destruktiivsed asjad – see pole kuidagi mehelik.

Miks on Nõmme meestehommikud edukad?

Mida edu all mõista? Edu pole kvantiteet, vaid kvaliteet. Me palume alati, et Jumala Vaim oleks meie keskel. Me täname Püha Vaimu. Meil ei ole oma programmi, vaid me anname kõik üle Jumalale.

Tähelepanuväärne on see, et aastatega on Jumal kõike seda vorminud. Alustasime piibli lugemise ja palvetamisega. Seejärel tuli juurde hommikusöögiõigustus, mis toimib

väga hästi. Hiljem lisandus ülistus, seejärel tulid palvesoovid ning hiljem palverätikud. Me palume, et Jumal oleks ise võõrustaja – meil on see selge taotlus. Jumal ütleb, et kui sa tuled Tema ligi, siis Ta tuleb sinu ligi. Me võtame tõesti Jumala sõna nii, nagu see on.

Mul on kaks soovitus: esiteks, kutsuge Püha Vaim endi keskele ning teiseks on väga hea koos süüa. Ma ei pea silmas krõpse ja küpsiseid, vaid korralikku söögikorda – ühiselt süües tekib eriline osadus ja meeste jaoks on söömine igati tähtis.

Missugused on olnud kõige meeldejäävamad hetked?

Hetkel meenub üks erakordne lugu. Nõmme meestehommikule tulid kaks heas füüsilises vormis umbes 30-ndates meest, kes olid kergelt alkoholijoobes. Keegi oli soovitanud neile kohale tulla. Üldiselt me alko- või narkojoobes inimesi vastu ei võta, et vältida ohtlikke olukordi, seega läksin nendega rääkima. Üks meestest ütles, et soovib minuga isiklikult vestelda ning me läksime kontoris. Ta rääkis, et on palgasõdur, snaiiper, oma elukutse tõttu näinud palju siit ilmast lahkumist. Ta tuli just ühelt sõjaliselt missioonilt ning ei suutnud oma peast ühte pilti mitte kuidagi kustutada. Ta puhkes nutma. Oma viimasel missioonil oli ta sunnitud olnud tegema midagi, mis karastunud sõduri täiesti murdis. Sel hetkel nägin enda ees meest, kelle hing oli täiesti katki. Ma ütlesin, et praegu me saame lihtsalt kogu südamest paluda andestust ja lepitust Jumalalt. Me palvetasime seal-samas ja ta rahunes. Andekspalumis on jõud ja vägi. Pärast seda algas meestehommik ning seal rääkis kõigile selle loo. Kõik mehed kogunesid tema ümber palvetama. Me kogesime lihtsalt kirjeldamatut Püha Vaimu ligiolu, mis tõi suure rahu. Ma kuulsin, et see mees käis teisel kogunemisel ka, aga rohkem ma temast pole kuulnud. Loodan, et tal läheb hästi. See lugu jääb alati meelde.

Siin on tõesti aastate jooksul käinud väga palju erinevaid mehi ning oleks veel palju lugusid jagada. On rõõm ja privileeg näha, et Jumal tegutseb võimsalt ja elud saavad muudetud. ●

Nõmme meestehommikud toimuvad teisipäeva hommikuti kell 6.30 Nõmme Baptistikoguduses aadressil Puuvilja 4, Nõmme.

Saate-soovitus:

Saatesari „**Isanda lauas**” – Soome Taivas TV7 tegevdirektor Martti Ojares vestleb meestega, kellel on olnud huvitav elukäik. Eetris reedeti kell 19.00 ja järelvaadatav arhiivist.

Jeruusalemma palvushommikusöök 2021. aastal Knessetis

Kuidas said alguse Jeruusalemma palvushommikusöögid ja kuhu need on tänaseks jõudnud?

2016. aastal palus Iisraeli parlamendi Knesseti liige Robert Ilatov abi, et luua uus Iisraeli sõprade koostöövorm. Minu välja pakutud palvushommikusööke idee tundus talle hullumeelse ettevõtmisena: „See on ju juutide riik. Kas sa eeldad, et siin hakatakse palvetama Jeesuse poole?” küsis Iisraeli rahvaesindaja. Kinnitasin talle, et on midagi, milles kristlased ja juudid saavad olla palves ühel meelel – see on Jeruusalemm. Kuigi Ilatov ei uskunud kohe selle idee teostusse, andis tollaegne president Reuven Rivlin sellele oma heakskiidu.

Tänaseks toob mitmepeävane konverents kokku erinevate riikide valitsusjuhid, et palvetada Jeruusalemma rahu eest. Ürituse raames toimunud kõned, paneeldiskussioonid ja ühised palvused on toimunud lisaks Jeruusalemmale veel 16 riigis, sealhulgas ka Tallinnas.

Mida olete kogenud nendel palvustel? Kas olete näinud palvevastuseid?

Väga põnev on olnud vaadata seda, kuidas Jumal vastab palvetele, lausa erakordselt. Endine Knesseti liige Robert Ilatov arvab täna, et peame olema väga ettevaatlikud, mida me palume, sest nii ka sünnib. Meenub üks kohtumine, kui saime esimest korda kokku Jeruusalemma taasühendamise 50. aastapäeval. Kohal oli 570 delegaati 58 riigist.

Ameerika prohvet Billye Brim palvetas, et vastvalitud USA president Trump võiks tunnustada Jeruusalemma Iisraeli pealinnana ja et saatkond võiks kolida Tel Avivist Jeruusalemma. Varasemad presidendid Clinton, Bush ja Obama küll lubasid seda oma valimiskampanias, kuid realselt ellu neist keegi seda ei viinud, viidates julgeolekuriskidele. Trump oli just allkirjastanud Jeruusalemma tunnustamise otsuse edasilükkamise, ent täpselt kuus kuud pärast meie palvet kuulutas Trump välja, et tunnustab

Jeruusalemma Iisraeli pealinnana ning toetab USA saatkonna ümberkolimist Jeruusalemma.

Meenub ka näide Hollandi visiidist. Valitsusele kuuluv Hollandi raudtee oli teise maailmasõja ajal teinud koostööd Natsi-Saksamaaga. Nad said natsidelt raha selle eest, et aitasid juudi kodanikke rongiga koonduslaagritesse saata. Hollandi valitsus oli varem otsustanud maksta sõjahüvitist kannatanute sugulastele, kuid sellega venitati. Olime Hollandi parlamendi Rüütliste saalis, kus toimus ka Hollandi kuninga aastapäevakõned. Palvuse organiseerija Jack van der Tang tsiteeris Jesaja raamatu 42:22: „Ja see on paljaksriisunud ja rüüstatud rahvas: nad kõik on pandud aukudesse ja peidetud vangikodadesse; nad on jäänud saagiks ja päästjat ei ole, rüüsteks, ja ükski ei ütle: „Anna tagasi!” Tema häälmurdus, nutt tuli kurku. Järgmisel päeval tuli parlamendi saadik Eppo Bruins rõõmsa teatega meie juurde – Hollandi valitsus otsustas lõpuks maksta kümneid miljoneid eurosid holokausti üleelanutele ja ohvrite lähedastele.

Midagi erakordset juhtus ka 2018. aasta palvushommikusöögil Jeruusalemmas. Brasiilia delegatsioon tõi Iisraeli Knesseti spiikrile 70 kongressiliikme allkirjaga avalduse, et tunnustada Jeruusalemma pealinnana ja Brasiilia saatkonna üleviimist sinna. Järgmisel päeval toodi hommikusöögile eestpalvesoov Brasiilia valimiste eest. Erakordse üllatusena valiti Brasiilia uueks presidendiks Jair Bolsonaro – ainuke presidendikandidaat, kes pooldas Jeruusalemma tunnustamist ja saatkonna üleviimist. Tal polnud sugugi palju kindlat toetust rahva seas, kuid ootamatult hakkas see pärast neid palveid suurenema. 10 päeva enne tema ametisse pühitsemist olin tema poja kodus, palvetasime tema eest, õnnistamise teda. Eelmisel aastal kutsus Brasiilia Esimene Leedi meid oma külalisteks presidendipaleesse viieks päevaks ning seejärel toimuski Jeruusalemma palvushommikusöök juba Brasiilias. Neid sündmusi on vahel

isegi raske seletada, aga tõesti oleme näinud palju palvevastuseid, mis on olnud üle igasuguse ootuse.

Olete öelnud, et kui kristlased ja juudid ühinevad palves, siis juhtub ajaloo märkimisväärseid asju. Millele see viitab?

Kui Jumal kutsus Aabrahami, siis Ta ütles, et teeb ta soo suureks ning kõik maailma rahvad saavad õnnistatud Aabrahami tõttu ehk teisisõnu on Jumal kogu aeg paralleelselt tegelenud nii juutide kui ka teiste rahvastega, kes Temasse usuvad. Ta on seda aegade algusest töötanud, kui Ta kõnetas Aabrahami, Jaakobit, Iisakit. Jumal on õnnistamiseks kasutanud juudi rahvast, aga õnnistus on määratud kõigile rahvastele, kes tahavad Jumalaga koos käia.

Kui vaadata lähiajalugu, siis viimase 150 aasta jooksul on kristlaste ja juutide koostöö muutunud ajalugu. Kui vaadata algatusi, mida tegid ainult juudid või ainult kristlased, siis need ei toonud häid tulemusi. Hetkest, mil hakati koostööd tegema, hakati tegema ajalugu. Hea näide on Iisraeli riigi nägemuse prohvetiks peetud Theodor Herzli ja anglikaani kiriku preester William Henry Hechleri koostöö, kui nad kutsusid juute pöörduma tagasi oma kodumaale. Kaks mõjukat meest said kokku tänu Herzli kirjutatud raamatule „Juutide riik”, milles ta tegi ettepaneku luua iseseisev juutide riik. Preester Hechler oli kursis Piiblist loetuga, et juudid peavad tagasi Iisraeli pöörduma enne messia tulekut. Ajaloost näeme, et ka see kristlase ja juudi koostöö muutis ajalugu.

Kas vastab tõele, et riigid, kes võtavad Iisraeli suhtes vaenuliku hoiaku, kogeavad rohkem probleeme, justkui väljudes Jumala kaitse alt?

Jah. Näiteks need samad mehed – Herzl ja Hechler – tegid Saksamaale ettepaneku olla juutide protektorat Türgis. Täna Iisrael oli Türgi poolt okupeeritud täpselt 400 aastat

Shalom Jeruusalemm!

Psalmist 122 tuntud üleskutse palvetada Jeruusalemma rahu eest on inspireerinud Albert Vekslerit korraldama Jeruusalemma palvushommikusööke, mis on kasvanud globaalseks. Unikaalne algatus ei aita üksnes leida ühist dialoogi juutide ja kristlaste vahel, vaid on avaldanud märkimisväärset mõju ka vaimses sfääris. Albert Veksler tegutseb selle nimel, et koondada rahvaid globaalseks koostööks Iisraeliga.

Intervjueris Annika Kuusk

Seda seaduspära näeme läbi ajaloo – kes Aabrahami sugu õnnistab, on õnnistatud, ja kes neab, on neetud.

Jumala Sõna ei ütle meile, et meie peaksime hindama, kas Aabrahami sugu on väärt seda õnnistust. Piibel ei ütle, kas nad peaksid olema sõnakuulelikud või tublid. Midagi pole öeldud nende endi kohta või nende suhte kohta Jumalaga. Need on teatud lepingu põhimõtted, mida Jumal on inimkonnale andnud oma Sõna kaudu. Matteuse 25:31-33 on öeldud: „Aga kui Inimese Poeg tuleb oma kirkuses ja kõik inglid temaga, siis ta istub oma kirkuse troonile ja ta ette kogutakse kõik rahvad ja ta eraldab nad üksteisest, otsekui karjane eraldab lambad sikkudest.” Kui Jeesuselt küsitakse, miks ühed on õnnistatud ja teised mitte, siis ta vastab 25:40: „Tõesti, ma ütlen teile, mida te iganes olete teinud kellele tahes mu kõige pisematest vendadest, seda te olete teinud mulle.” Kristlased tavaliselt arvavad, et räägitakse tagakiusatud kristlastest, aga sel ajal, kui Jeesus seda rääkis, ei olnud kristlikku kogudust veel olemas. Kas need põhimõtted kehtivad ka kristlike koguduste tagakiusamise kohta? Loomulikult, aga algselt mõeldi juute, kes on Tema kõige pisemad vennad. Obadja raamatus on selgelt öeldud, et sind koheldakse nii, nagu sina kohtled Tema rahvast.

Kokkuvõttes sõltub rahvaste tuleviku sellest, kuidas nad on kohelnud juute ja Jeruusalemma. Paraku tänapäeval hääletavad erinevad riigid Jumala Sõna vastu. Näiteks on ÜRO sihipäraselt hääletanud selle poolt, et juutidel puudub seos Templimäega ning nad kasutavad ainult moslemite väljendit al-Haram al-Sharif Templimäe nimetuse asemel. Kui Palestiina eestkõneleja Yasser Arafat tuli sellise jutuga USA president Clintoni ette, siis president ütles otse, et ta ei räägi tõtt. Presidendil oli pühapäevakoolist meele

(1517-1917). Mitte keegi ei hoolinud tollaegsest Palestiinast, see oli nagu tagaõu. Kui Mark Twain külastas Iisraeli 1867. aastal, siis ta ütles, et nägi vaid ühte puud, kui sõitis Damaskusest Jeruusalemma. Ta nägi vaesust ja maad, mis oli „kui väavli ja tulega põletatud”, ei kandnud vilja, õnnetu. Ta oli pettunud, et Iisraeli ajalugu räägib nii suurtest asjadest, aga sel hetkel valitse nud olukord oli hoopis teistsugune. Kummalisel kombel on S. Moosese raamatus öeldud, et võõralt kaugelt maalt tuleb mees, kes ütleb kõiki neid samu asju. Herzl ja Herchel üritasid luua türklaste territooriumile sakslaste abiga juutide tagasi pöördumiseks vajalikke tingimusi. Nad kohtusid Saksa keiser Wilhelm II-ga tema Jeruusalemma reisi ajal 1898. aastal, kuid keiser otsustas siiski panna Saksamaa huvid esikohale. Nad püüdsid koostööd teha ka Venemaa siseministri ja Türgi riigijuhtidega, kuid kõik keeldusid. Ainult inglased olid nõus tegema juutidega koostööd. 1917. aasta Balfouri deklaratsioon oli Briti valitsuse avaldus esimese maailmasõja ajal, millega teatati juudi rahva kodu loomisest Palestiinas. Inglismaa võttis vastu kutse aidata juute, välisminister Arthur Balfouri eestvedamisel tehtud otsus muutus hiljem Rahvaste Liidu volitusel Briti mandaadi aluseks.

Mis tagajärgi need otsused tõid? Saksamaa alustas Austria kõrval jõuliselt esimest maailmasõda, aga ka kaotas ja jäi süüdi. Türgi kaotas samuti ja jäi peaaegu kõikidest territooriumitest ilma. Venemaal toimus verine revolutsioon ning kommunistid muutsid Venemaa 70 aastaks suureks vanglaks. Briti impeeriumi mõju aga kasvas tunduvalt. Teiste riikide mõju mitte ainult ei kahenenud, vaid nad elasid läbi kõige hullemaid tragöödiad oma ajaloo. USA kõhkles 1948. aastal samuti – kas toetada Iisraeli või mitte. President Trumanil oli äripartner Eddi Jacobson. Kui USA välisministeerium otsustas taassündinud Iisraeli riiki mitte toetada, otsustas Truman kõige kiuste seda teha oma sõbra soovitusel.

Jeesus, kes käis Templimäel ja juutide selge seos selle paigaga. Valede narratiivide lõputu kordamine ja propageerimine on viinud selleni, et maailma rahvad ei suuda enam teha vahet tõel ja valel. Riigid hääletavad murelt Piibli vastu, arvates, et sellel pole mingeid tagajärgi, kuid ajalugu on tõestanud vastupidist.

Missugusena hindad Eesti-lisraeli suhteid?

Eesti olukord on keeruline, sest meil puudub sisuliselt oma välispoliitika, sõltume palju Euroopa Liidust. Kuigi meie välisminister Reinsalu on teinud head tööd, väljendades oma toetust Iisraelile ja on püüdnud hääletada teisiti kui ELi riikidele tavaks. Siiski pole Eesti seisnud Iisraeli poolel ÜRO hääletustes ega jäänud isegi erapooletuks. Eesti on lähtunud ELi välispoliitikast ja hääletanud kahjuks Iisraeli vastu.

Mis on Iisraelis hetkel kõige põletavam teema?

Meil on väga palju põletavaid teemasid. Üks neist on justiitsreform, mida on oodatud juba väga pikki aastaid. Ammu räägiti sellest, et ülemkohus on võtnud liiga aktiivse rolli, peaaegu ise seadusi vastu võttes, mis pole kohtuvõimu pädevuses. Ülemkohtu kohtunike valimiskomisjonis on enamuses kohtunikud ise ja advokaadid, keda keegi pole sinna ametisse valinud, aga kes mõjutavad riigi käekäiku. Miks see on praegu ebameeldiv teema? Peaministril on probleeme kohtuasjadega, samuti plaanib ta ametisse nimetada ministri, kes on kohtulikult kaks korda karistatud. Ühiskonnas nähakse selles justkui riigipöördekatset ning teema on väga problemaatiline, kuna ülemkohus takistas selle ministri ametisse astumist mitte seadustega, vaid väitega, et „nii pole mõistlik“. President püüdis olla lepitaja, aga see pole sugugi kerge. Kumbki osapool pole probleemideta, aga kohtusüsteem vajab kindlasti reformi. Seega meil on oluline palvetada Iisraeli valitsuse ja selle olukorra pärast.

Teine oluline teema on Iraan, kes on olnud üks suurimaid terrorismi toetajaid. Meedia ei räägi väga palju Iraani sisepoliitikast ja sellest, kuidas nad kiusavad oma kodanikke, näiteks poovad üles inimesi, kes julgevad kritiseerida valitsust. Iraan viib läbi välispoliitilisi diversiooniakte, mahitab terroriorganisatsioone ning suudab astuda üle tuumalepetest. Kui Iraan saab endale tuumaraketid, siis toob see kaasa mitmed muutused mitte vaid selles regioon, vaid ka mujal maailmas. Iraan

nimetab islamistliku riigina USA-d „suureks saatanaks“ ja Iisraeli „väikseks saatanaks“ ning ootab, et pärast „pühapäeva-inimeste“ karistamist võetakse ette „laupäeva-inimesed“. Kui vaadata nende uskumisi, siis šiiidid usuvad, et tuleb tagasi selline Jeesus, kes hakkab jõuga survestama kõiki islamit vastu võtma. Kes islamit vastu ei võta, neil võetakse pead maha. Nad ütlevad, et nende mahdi – messia tulekuks on vaja tekitada kaos ning see on ka põhjus, miks on toimunud erinevaid terrorirünnakuid.

Liibanonis on üle 40 aasta võimutsenud terrorirühmitus Hezbollah. Iraan on andnud Hezbollahile üle 150 000 vene-iraani päritolu raketi, mis on suunatud Iisraeli poole. Avalikult toetavad nad Hamasi Gaza sektoris ning annavad raha selleks, et Iisraeli riiki hävitada. 1992-1994. aastal toimusid terrorirünnakud Iisraeli saatkonnas ja hiljem juudi kogukonna keskuse vastu Argentinas. Nende korraldaja oli samuti Iraan. Tegelikult tegutses Iraan ka enda naabrite vastu, sest Saudi-Araabia ja Pärsia lahe riigid kardavad samamoodi Iraani mõju. Iraan soovib saada suuremat mõju islamimaailma keskustes Mekas ja Mediinas Saudi-Araabia asemel.

Kahtlemata mõjutab välispoliitikat ka Ukraina-Venemaa sõda. Kas me liigume Heseekieli 38. peatüki stsenaariumi suunas? Näeme, kuidas Venemaa, Iraan, Türgi ja veel mõned riigid on astunud liitu, mida prohvet Heseekiel ka nimetab. Kas pole mitte huvitav, et selles liidus pole araabia riike, kes on olnud 70 aasta jooksul Iisraeli suurimad vaenlased? Aabrahami lepped tegid rahu ja viisid need Araabia riigid liidu nimekirjast välja. Seda uut Iisraeli-vastast liitu juhatavad Venemaa, Iraan ja Türgi. Kas oleme liikumas nende aegade poole ja hakkame nägema, et agressiivne Venemaa suunab oma tähelepanu hoopis Iisraeli vastu mingil hetkel?

Meil on tegelikult väga keeruline ja plahvatusohtlik olukord Iisraelis. Iisrael on keerulises olukorras nii sise- kui ka välispoliitiliselt. Jumala Sõna ei ütle ilmaasjata, et paluge Jeruusalemma rahu pärast. Selle linna ja maa vastu on suured jõud, mis üritavad ära hävitada juudikristlikku maailmavaadet ja Jeruusalemma, millel on suur kutsumine Piiblis.

Missugune on käesoleval ajal kristlaste olukord Iisraelis? Kas moslemite sallimatus on samaväärne nii juutide kui ka kristlaste suhtes?

Jeruusalemma palvushommikusöök Ugandas

See on väga raske küsimus. Näeme Jeruusalemmas põhiliselt kahe maailmavaate pörkumist. Inimesed, kes väidavad, et kõik juudid, kristlased ja moslemid teenivad ühte ja sama Jumalat, ei ole piisavalt lugenud Koraani ega Piiblit, sest need on kaks kardinaalselt erinevat raamatut. Kristlasi ja juute ühendab Vana Testament, aga Koraanil pole sellega midagi pistmist. Vaen, mida Koraan väljendab nii kristlaste kui ka juutide vastu, on väga suur. Koraan ütleb, et „neetud olgu see, kes ütleb, et Allahil on poeg“ ning toob välja 116 suuras – koraanisalmis üleskutse minna n-ö pühasse sõtta, džihaadi. Koraanis on lugu sellest, kuidas Muhamed ja tema järgijad tegid lõpu juudi kogukonnale Qurayza linnas ning seda kasutatakse sõjaloosungina tänaseni. Iisraelis näeb islami- ja juudikristliku maailmavaate pörkumist igal sammul. Üritame koos eksisteerida, aga vaimne pinget ei kao. Maailma poliitikutel pole lahendust pakuda nendes küsimustes. Sekulaarsed poliitikud arvavad, et kui vaimsetest dimensioonidest ei räägita ja suhtutakse sellesse kui sekulaarsesse küsimusse, siis välditakse probleemi. Nad ei võta arvesse, et selle olukorra taga olevad vaimsed jõud on nii suured ja äraseletamatud. Seetõttu on sekulaarsete poliitikute jõupingutused alati läbi kukkunud. Iisraelis olles tajub pidevalt seda vastasseisu, aga seepärast käsib ka Piibel palvetada Iisraeli rahu pärast.

Iisrael on sel aastal tähistamas 75. aastapäeva. Mis selle raames toimub?

Loomulikult tuleb palju pidustusi. Korraldame 7. Jeruusalemma palvushommikusööki ning ootame külalisi kõikidest maailma riikidest. Meie missioon on, et õnnistused Jeruusalemmast võiksid voolata kõikide maailma rahvasteni. Paluge rahu Jeruusalemmale! Käigu hästi nende käsi, kes sind armastavad! (Laul 122:6). Jumala Sõna ei ütle neid asju ilmaasjata. Säärased kirjakohad on kristlastele pigem võõrad ja sageli ei mõelda, et need võiksid olla Jumala südames väga olulised. Siiski mitte ühelgi maailma linnal ei ole sellist kutsumist nagu on Jeruusalemmal, kus leidis aset kordumatu sündmus maailma lunastamiseks. Jeruusalemm pole ainult mineviku- ja olevikulinn, vaid ka tulevikulinn. Piibel ei räägi Uuest-Tallinnast või Uuest-Brüsselist, aga Jeruusalemm on seotud tulevikuga. Taanieli raamat on viidatud sellele, et füüsiliselt toimuvad sündmused Jeruusalemmas kajastuvad ka taevas, üleloomulikus sfääris. Jumal andis töötuse sellele linnale – Sakarja raamatust öeldakse, et Tema jalad hakkavad seisma Õlimäel.

Mille eest võiksid eestlased palvetada?

Tallinnas Urmas Reinsalu kutsel toimunud Jeruusalemma palvushommikusöök oli väga eriline. Eesti ülemrabi Šmuel Kot ja peapiiskop Urmas Viilma palvetasid koos juudikogukonna ja kristlastega. Olen väga rõõmus selle üle, et Eestis on kirikuid ja pastoreid, kes mõistavad Jeruusalemma tähtsust ning meil on Peeter Vösu ja Iisraeli Keskus Oleviste kiriku juures. Iisraeli ja Jeruusalemma pärast palvetamine on oluline Eesti jaoks. Sellest, kuidas Eesti rahvas suhtub juutidesse ja Iisraeli, sõltub ka Eesti hea käekäik. Iga jõupingutus suhete tugevdamiseks on strateegiliselt tähtis Eestimaa tuleviku jaoks. Ka Eesti ajaloos on olnud inimesi, kes on aidanud juute. Näiteks Uku Masing, kes päästis holokausti ajal Isidor Levini elu, ja ka teisi, kes on seisnud Iisraeli eest.

Iga samm, mida eesti kristlaskond astub palves, Iisraeli külastades või toetades, omab väga suurt tähtsust Jumala palge ees. ●

Rohkem infot Jeruusalemma palvushommikusööke kohta: www.jerusalempayerbreakfast.org

AITA KAASA EVANGEELIUMI LEVIKULE

KUTSUME SIND

- PALVESAATE TELEFONIVASTAJAKS
- OPERAATORIKS
- VABATAHTLIKUKS TÕLGIKS

Rohkem infot:

tv7.ee/toetamine/hakka-vabatahtlikuks

Saate-soovitus:

Saatesari „**Küsimärk**“ (12. osa) - Albert Veksler vestleb Iisraeli teemadel. Eetris 30.03 kell 19.30 või järelvaadatav arhiivist.

Keila vennastekoguduse palvemaja aastapäevale tulnud rahvas enne II maailmasõda

Suurim kristlik ärkamine Eesti ajaloos

Keerulise ajalooga Eestimaal on olnud üks vaimulik liikumine, mis on andnud suure tõuke rahva eneseteadvusele ning loonud vajalikud eeldused hilisema rahvusliku ärkamise tekkeks. Kuidas tekkis vennastekoguduse liikumine ning mida on sellest õppida?

Autor: Marek Roots

18. sajandi algus oli Eesti- ja Liivimaa jaoks ränk raske aeg. Põhjasõda jättis endast järele peaaegu tühja maa. Mitmed linnad olid purustatud, suur osa talukohti maha põletatud, paljud kirikud varemetes või täiesti hävinud. Sõjaga kaasas käivad tapatalgud, aga samuti nälj ja katk olid eestlaste arvu kahandanud kriitilise piirini. Arvatakse, et Eesti kaotas üle poole oma elanikkonnast, suurema hädaaja möödudes jäi järele umbes 150 000 kuni 170 000 hinge. Laostunud oli ka inimete moraalne ja usuline külg, enamiku side kristliku usuga katkes või jäi pinnapealseks.

Just sellisele, pealtnäha paljaksriisunud pinnasele külvas Jumal vaimuliku seemne, millest lühikese aja jooksul kasvas suurim kristlik ärkamine, mida seni Eesti ajaloos tuntakse – vennastekoguduse ärkamine. Tõeks sai pühakirja sõna: „Jumalale meele-

pärane ohver on murtud vaim, murtud ja purukslöödud südant ei põlga Jumal.” (Ps 51:19)

Vennastekoguduse ehk hernhuutluse juured ulatuvad 15. sajandi usupuhaslikku liikumisse Kesk-Euroopas Böömimaal. Selle liikumise järeltulijad rajasid 18. sajandi alguses Saksamaal krahv Nikolaus Ludwig von Zinzendorfi maadele asunduse, millele pandi nimeks Herrnhut (Issanda kaitse). 1727. aastal, innustatuna Püha Vaimu erilise juhatast, loodi hernhuutlaste kogudus, selle vaimseks juhiks sai luterlik teoloog krahv von Zinzendorf. Vennastekoguduse õpetuses rõhutati Jeesuse Kristuse ja Tema ristisurma kesket tähendust ning vajadust jõuda isiklikule südameusule Kristusesse. Kohe sai pea eesmärgiks misjonitöö nii kiriku sees kui ka väljaspool. Kümneks aastaga ulatus hernhuutlik misjon

Euroopast välja Ameerikasse, Aafrikasse ja Aasiasse.

1729. aastal jõudsid esimesed hernhuutlastest kuulutajad Liivimaa ja aasta hiljem Tallinnasse. Neid võtsid lahkelt vastu mõned pietistlikud pastorid ja mõisnikud, kes tundsid Herrnhuti vendades ja õdedes ära suure võimaluse edendada Jumala Sõna tööd räsitud maa ja rahva keskel. Olgu nimetatud, et just 17. sajandi lõpul Saksamaal tekkinud pietism valmistas Eesti- ja Liivimaa teed vennastekogudusele. Pietistidki soovisid kiriku elu muuta elavamaks tõise palve ja piibliuurimise abil, ka kirikusisene misjon oli nende südameasjaks. Pietistlikud pastorid andsid tähelepanuväärse panuse Põhjasõja-järgse vaimuelu parandamiseks, nende arusaamad sobisid hästi kokku hilisema vennastekoguduse liikumisega.

Herrnhuti töötajate abil puhkesid Eesti- ja Liivimaa suured vaimulikud ärkamised. Mehed ja naised, noored ja vanad tulid hulkadena meeleparandusele ning koondusid palvemajadesse, mida maarahvas ehitas koostöös kohalike pastorite ja mõisnikega. Kirikuhoonete kõrvale kerkisid üle maa uut tüüpi pühakojad – palvemajad, milles toimuvat vaimulikku tegevust hinnati väga kõrgelt. Kõige viljakam oli vennas-

Keila pillikoor Keila vennastekoguduse palvemaja ees 1928. aastal

tekoguduse äratustöö nendes piirkondades, kus üksmeelselt tegutsesid Herrnhuti misjonärid, maarahvas ning kohalik aadelkond ja pastorid.

1736. aastal külastas krahv Zinzendorf Eesti- ja Liivimaa, muuhulgas jutlustas Tallinnas. Selle käigu tulemusena sai viimase tõuke esimese eestikeelse Piibli ilmumine, milleks Zinzendorf annetas puuduoleva summa. Ühtlasi esitas ta oma nägemuse, et Eesti- ja Liivimaa oleks vennastekogudus luterliku kiriku sisene liikumine ega vastanduks sellele.

Vennastekoguduse uudsed töömeetodid ja teistmoodi vagaduslaad ei sobinud aga kõikidele. Samuti langesid usulise vaimustusega kaasnenud äärmused siin-seal kokku talurahvarahutustega. Tekkinud pinged kohalike võimulolijate ja vennastekoguduse tegevuse vahel päädisid sellega, et keisrinna Jelizaveta Petrovna keelustas 1743. aastal kogu riigis hernhuutlaste tegevuse. Salajane töö siiski jätkus, kuni 1817. aastal vennastekogudus Vene impeeriumis seadustati.

19. sajandi keskpaigast sai vennastekoguduse liikumise kõrgpunkt meie maal. 1854. aastal oli hernhuutlastel Eestis 165 palvemaja, 50 531 liiget, 2976 eestlasest töötajat ja 2884 abilit. Vennasteliik-

med moodustasid umbes 6,7% Eesti ala elanikest.

Aja- ja kultuuriloo uurijad on üsna üksmeelsed selles, et just vennastekoguduslik liikumine, mis andis suure tõuke rahva eneseteadvusele, lõi vajalikud eeldused hilisema rahvusliku ärkamise tekkeks. Ja mis kõige olulisem: mitmed uurijad on seisukohal, et just vennastekoguduse töö kaudu jõudis ristiusk viimaks talurahva südamesse.

Jüri Leidtorf, vennastekoguduse peavaanem enne teist maailmasõda, on öelnud: „Vennastekoguduse liikmed on ühtlasi ka paremad Evangeeliumi Luteriusu kiriku liikmed, sest tihti tuntakse neid kiriku nõukogudes nii usu kui ka elu tõsiduse poolest ustavate koguduse liikmetena.”

19. sajandi teises pooles hakkas hernhuutluse mõju järk-järgult vähenema ja kahanes veelgi 20. sajandil.

Vennastekoguduse suvepäevad Hageri palvemajas 2022.

Sellisel arengul oli mitmeid põhjust, teiste hulgas kahjuks ka see, et luterlikus kirikus leidis piisavalt neid jõude, kes nägid vennastepigem ohtu kui võimalust.

Teisele maailmasõjale järgnenud Nõukogude okupatsioon lõpetas vennastekoguduse seadustatud tege-

vuse sootuks, alles jäi taas üksnes salajane, pörandaalune osa. Osa palvemaju õnnestus küll jätta kohalike luterlike koguduste kasutusse, kuid paljudest palvelatest tehti kas kauba- ja viljaload või ehitati ümber elumajadeks. 1992. aastal Eesti Evangeelne Vennastekogudus (EEVK) taastati,

mitmed palvemajad õnnestus tagasi saada. Täna toimub vennastekoguduse tegevus Harjumaal Tallinna, Hageri, Nabala, Nissi ja Saku-Tõdva palvemajades, Lääne- ja Hiiumaal Pikavere palvemajas ja Hiiu- ja Pühalepa palvemajas. Vennastekogudus koguneb ka Tartus. EEVK-l

on sadakond liiget, sõpru ja huvilisi veidi rohkem. Igal aastal ilmub „Vaimulike loosungite“ raamat, mis iseloomustab hernhuutlikku vaimsust üle kogu maailma.

Vennastekoguduse hiilgeajad on jäänud kaugale ajalukku. Samas kogunevad tänagi usklikud selle

sama Jumala Sõna juurde, mille juurde koguneti ärkamisaegadel. Kristus on seesama eile, täna ja igavesti. Kui Jumal tahab, siis saab Ta vennaste liikumist ka tulevikus kasutada Eesti rahva päästmisel. Selles lootuses jätkame jumalariigi tööd. ●

EESTIMAA VAJAB JUMALAT!

Liitu TV7 meediateenistusega!

VAJAME ANNETUSI TAEVAS TV7 TEGEVUSE JÄTKAMISEKS. Toetada saab mitmel viisil:

- Annetades pangaülekande kaudu
Maksesaaja: Taevas TV7 Kristlik Ühing MTÜ
LHV: EE747700771004169153
SWEDBANK: EE052200221048388411
Selgitusse lisa "üldine annetus" või lemmiksaade
- Annetades pangalingi kaudu: tv7.ee/toetamine
- Annetades telefoni kaudu 10 eurot: **900 1770** (kuula kõne lõpuni).

Kõige enam vajame tegevuse jätkamiseks püsitoetajaid. Vormista püsimaksekorraldus internetipangas!

Aitäh, et toetad ainsat eestikeelset kristlikku telekanalit!

PARIMAD KINGITUSED E-POEST!

- VAIMULIK KIRJANDUS
- SÜDAMLIKUD LASTERAAMATUD
- ERILISED MEENED JA RIIED
- CD-D
- DVD-D LASTELE JPM.

IGA OSTUGA TOETAD KANALI TÖÖD!

TV7 pood
pood.tv7.ee

JÄLGI MEID KA SOTSIAALMEEDIAS, ET OLLA UUDISTEGA KURSIS!

Instagram @taevas_tv7
Facebook TaevasTV7
YouTube TaevasTV7

Saatan röövis lapsepõlve, kuid **Jumal** andis selle mitmekordselt tagasi

Rosangelica Raidma lapsepõlv ja noorukiiga olid täis raskeid kannatusi ja võitlusi, kuid otsus anda täielik kontroll ja juhtimine üle Jumalale, viis hämmastava muutuseni tema elus. Noor naine on tänaseks vaba kõikidest rõhumistest ning teab kindlalt, mis on täieliku rahu, rõõmu ja vabaduse allikas.

Intervjuueris Annika Kuusk

Missugune oli Sinu lapsepõlv? Kas teadsid midagi Jumalast?

Kui mõtlen tagasi oma lapsepõlvele, siis ei ole mul sealt kaasa võtta midagi, mida ma väga tahaksin või sooviksin mäletada. Julgen isegi öelda, et sisuliselt mul ei olegi lapsepõlve olnud. Olen pidanud kiiresti suureks saama ja hakkama kaitsma iseennast ja oma perekonda. Minu päevad möödusid pideva hirmu all olles, kuna kasvasin üles vägivaldse isaga. Oli hetki, kus pidin käima EMO-s, sest kehavigastused peretüli käigus vajasid meditsiinilist sekkumist. Lisaks füüsilisele ja vaimsele vägivaldale puutusin kokku ka isapoolse seksuaalvägivallaga. Sain üsna kiiresti aru, et sõnaõigust mul ei ole ja kõige turvalisem viis ellu jääda on teha kõike, mida mulle öeldakse. Tagasi vaadates arvan, et 7.-9. eluaasta oli minu jaoks see kõige hullem eluetapp. See oli periood, kus lisaks eelmainitud vägivaldale pidin elama tänavaelu, tundma tugevat hüljatust, kui mu ema proovis endalt elu võtta ja kui mu isa minu 9. eluaastal vabaduse kaotas.

Jumalast sain teadlikuks ühel öösel, kui olin taas kodust välja visatud ja istusin Türi Misjonikoguduse lähedal asuva bussipeatuse pingil. Mäletan, et ma olin kurb ja nutsin. Mul oli külm ja lootsin nii väga, et keegi mu perekonnast tuleb mind otsima ja ütleb, et ma võin koju tagasi minna. Paraku seda ei juhtunud, kuid minu juurde tuli üks armas perekond Türi Misjonikogudusest, kes võttis mu selles ööks enda juurde. Seal kuulsin esimest korda Jumalast ja hakkasin käima ka pühapäevakoolis. Tagasi vaadates usun, et hoolimata minu lapsepõlvest ja kõigest kogetust olen elanud iga päev Jumala kaitse all. Oleksin võinud surma saada mitmel korral, aga Jumal kinkis elu! Olen selle eest tänulik!

Kuidas said päästetud? Kuidas see muutis Sinu elu?

Päästetud sain oma tädi pere juures, kes veidi aega pärast isa vangiminekut mind enda juurde elama võttis. Mäletan seda armastuse tunnet, mida ma polnud mitte kunagi tundnud. See oli lihtsalt kindel veendumus südames, et mind võeti vastu ja mind armastatakse.

Paraku polnud katsumused minu jaoks veel sugugi lõppenud. Puutusin kokku koolivägivallamisega, mis samuti läks iga päevaga aina hullemaks ja vägivaldsemaks. Kahjuks sain kodust kaasa teadmise, et oma probleemidest rääkida ei tohi. Seepärast proovisin lapsena ise oma tunnetega toime tulla ja näida tugevana, kuid paraku lõppes koolivägivall minu jaoks enesetapukatsega, mille tagajärjel sattusin koomasse. Sealt algas teekond lastekodusse ja hiljem ka hooldekodusse. Minust oli saanud sõltlane, kes tarvitas psühhiaatri ettekirjutuse järgi 14 psühhotropset tabletti päevas.

Sellest keerdkäigust aitas mul välja tulla minu kristlasest eestkostja, kes soovitas mul abi saamiseks minna Lootuse Küla rehabilitatsioonikeskusesse. Lootuse Külas õpetati õigel viisil minevikuga tegelema ja Jumal kinnitas seda kirjakohtaga Jeremija 8:11: „Ja mu rahva,

mu tütre vigastust ravivad nad pinnapealselt, öeldes: „Rahu, rahu!“, kuigi rahu ei ole.“ Sain aru, et olin kõik varasemad aastad püüdnud oma minevikuga rahu teha, võtnud vastu otsuse andestada, aga olin seda teinud psühholoogide abiga väga pinnapealselt, mistõttu tulid probleemid ikka ja jälle tagasi.

Ma usun, et psühholoogid aitasid mind omal ajal väga palju, aga ainult Jumal on see, kes suudab teha täielikult vabaks ja kinkida rahu, mis jääb püsima.

Lootuse Külas tegin uue pühendumise ja tunnistasin Jumalale, et ma olen võimetu oma valuga üksi elama ja palusin kogu südamest, et Ta võtaks ära kõik valu ja hakkaks kontrollima ise minu elu. Hetkel, mil mina loobusin kontrollist, muutus mu elus kõik. Mu südamesse tuli üleloomulik rahu, silmadesse sära ja mis kõige tähtsam – tahtsin taas elus edasi pürgida.

Mis on parim asi Jeesuse järgimise juures? Miks Teda järgida?

Parim asi Jeesuse järgimise juures on minu jaoks see, et ma võin kogeda iga päev, et ma pole mitte kunagi üksi. Ta on mu Päästja, aga Ta on ka mu sõber, õpetaja ja teejuht igas mu päevas. Ma võin olla nõrk ja kogeda oma nõrkustes, kuidas Tema vägi saab täielikuks, just nagu Sõnas kirjas. On palju põhjuseid, miks Jeesust järgida, kuid minu jaoks suurim põhjus on teadmine, et Jeesus ise igatseb minuga aega veeta ja päriselt armastab mind. Lapsena püüdsin oma vanemate tähelepanu ja armastust oma tegudega välja teenida. Minu jaoks on imeline see kindel veendumus, et ma ei saa Tema armastust kuidagi oma tegudega välja teenida. Ta armastab, sest see on Tema siiras igatsus ja tahe.

Kui Jeesus muudab inimeste elusid, miks siis paljud teda ikkagi ei järgi?

Nad pole jõudnud oma elus punkti, kus nad oleksid võimelised kontrolli oma elu üle ära andma. Inimloomus soovib ise hakkama saada ja ise oma elu juhtida. Usun, et muutused saavad alguse siis, kui ollakse valmis tunnistama, et ise proovides ei saanud küllalt hästi hakkama: „Nüüd, Jumal, on Sinu kord, palun tule ja aita!“ Jumal on kangelane, kes ei tee meie elus mitte midagi vägisi, vaid ootab meie vaba tahte järel. Ma usun, et inimestena me piirame oma tahtega väga palju seda, mida Jumal sooviks meie elus teha.

Mida soovitaksid neile, kes pole veel Jumalat leidnud?

Ma usun, et iga inimene on võimeline uskuma Jumalasse. Piibel ütleb, et usk tuleb kuuldust ja kuuldu Jumala Sõnast. Kui keegi räägib evangeliumist, loed mõnda artiklit või raamatut, kus räägitakse Jumalast ja Tema tegudest, siis

soovitan avada oma süda ja mõtiskleda selle üle oma südames.

Ainus tee Jumala juurde on Jeesus, aga selles, et Ta saaks inimese jaoks reaalseks, peab Talle oma südame avama. Täna veel saame otsustada, et võtame Jeesuse vastu oma südamesse, et Ta oleks meie Päästja ning siis võime minna kogudusse, lugeda Piiblit ja lasta Jumalal oma elu kardinaalselt muuta. Ainus, mida on vaja, on siiras tahe.

Missugune on Sinu uus elu?

Ma õpin Tallinna Täiskasvanute Gümnaasiumis ja lõpetan keskharidust. Koolivälisel päeval töötan lasteaias ja see on üks parim asi, mis minu elus on viimasel ajal juhtunud. Saatan röövis minult lapsepõlve, aga Jumal on andnud selle mulle mitmekordselt tagasi. Naudin iga oma päeva lasteaia väga ja olen tänulik, et Jumal on kinkinud elu ja seda ülirohkesti. ●

Igatsed Jumalat?

Kas Su südames on igatsus ja soovid saada päästetud?

Jumal annab pääste meile kingitusena, kui võtame vastu Tema poja, Jeesuse, ristitöö ja usume Temasse.

On meie enda vaba valik, kas tahame vastu võtta armastuse meie taevaselt Isalt. Kui jah, siis me ei pea seda kuidagi välja teenima, vaid võib paluda lihtsalt nii:

"Jumal, ma tänan Sind, et mind armastad ja Sul on minu eluks hea plaan ja eesmärk. Anna mulle andeks, et olen Sinust eemale hoidnud. Palun andesta kõik minu puudujäägid ja möödalaskmised. Tahan nüüd Sind tundma õppida ja palun, et Sina ise mind selles juhataksid. Aamen."

Jumal kuulis su palvet. Piiblist, Jumalast, Jeesusest ja Pühast Vaimust saavad sulle pikemalt rääkida kõik kristlikud kogudused. Ära jää üksi, vaid otsi endale kogudus!

Koguduste kontaktid leiad: kogudused-eestis.krik.ee

Ajalehe koostööpartneriks on MTÜ Kristus Igasse Kodusse: krik.ee